

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ.

1 Яко ж бо многі заходились споряджувати повість про добрe знані нам речі,

2 як передали нам ті, що з почину були самовидцями й слугами слова;

3 то здалось і мені гаразд, довідавшись од почину про все пильно, поряду тобі написати, високоповажний Теофіле,

4 щоб знати певноту того, чого тебе навчено.

5 Був за Ірода, царя Юдейського, один священик, на ім'я Захарія, з черги Авіїної, а жінка його з дочок Ааронових, а ім'я її Єлісавета.

6 Були ж праведні обое перед Богом, ходячи у всіх заповідях та наказах Господніх безпорочні.

7 I не було в них дитини: бо Єлісавета була неплідна, й обое постарілись у днях своїх.

8 Стало ся ж, як служив він порядком черги своєї перед Богом,

9 то, звичаєм священства, довелось йому кадити, увійшовши в церкву Господню.

10 А все множество народу молилося із надвору під час кадження.

11 Явив ся ж йому ангел Господень, стоячи правобіч жертівній кадильної.

12 I вжахнув ся Захарія побачивши, і страх обняв його.

13 Рече ж до него ангел: Не лякай ся, Захаріє: бо вислухана молитва твоя, і жінка твоя Єлісавета вродить сина тобі, й даси ім'я йому Йоан.

14 I буде радість тобі й веселість; і многі різдвом його радувати муть ся.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 1:15 ii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 1:28

15 Буде бо великий перед Господем, і вина нї міцного напитку не пити ме; й Духом святым сповнить ся ще з утроби матери своєї.

16 I многих синів Ізраїлевих наверне до Господа Бога їх.

17 I йти ме він перед Ним духом і силою Ілиї, щоб навернути серця батьків до дітей, і неслухняних до мудrosti праведних, приготувати Господеві людей готових.

18 I рече Захарія до ангела: По чім же знати му се? я бо старий, і жінка моя ізстарілась у днях своїх.

19 I озвавшись ангел, рече йому: Я Гавриїл, що стою перед Господем; і послано мене промовити до тебе та сповістити тебе про се.

20 I ось замовкнеш і не зможеш говорити, аж по день, коли станеть ся се, за те що не поняв віри словам моїм, котрі спрavдяять ся пори своєї.

21 I ждав народ Захарії, і дивував ся, що барить ся він у церкві.

22 Вийшовши ж він, не зміг промовити до них; і постерегли вони, що видінне бачив у церкві; бо він кивав до них, і зоставсь німий.

23 I сталось, як сповнились дні служення його, пішов до господи своєї.

24 Після ж тих днів зачала Єлисавета, жінка його, й тайлась п'ять місяців, говорячи:

25 Що так мені дав Господь у ті дні, як зглянув ся, зняти з мене докір між людьми.

26 Місяця ж шестого післав Бог ангела Гавриїла в город Галилейський, званий Назарет,

27 до діви, зарученої чоловікові, на ім'я Йосифові, з дому Давидового; а ім'я діви Мария.

28 I прийшовши ангел до неї, рече: Радуй ся, благодатная, Господь з тобою; благословенна єси між женами.

29 Вона ж, побачивши його, вжахнулась словами його, та й подумала, що б се було за витаннє таке.

30 I рече ангел ій: Не лякай ся, Марие: знайшла бо єси ласку в Бога.

31 I ось зачнеш ти в утробі твоїй, і вродиши Сина, й наречеш ім'я Йому Ісус.

32 Сей буде великий, і Сином Вишнього звати меться, і дастъ Йому Господъ Бог престол Давида, отця Його:

33 і царювати ме Він над домом Якововим по віки, й царству Його не буде кінця.

34 Рече ж Мария до ангела: Як буде се, коли чоловіка не знаю?

35 I озвавшись ангел, рече ій: Дух съятый найде на тебе, и сила Вишнього отінить тебе; тим і, що вродить ся съяте, звати меться Сином Божим.

36 I ось Єлисавета, родичка твоя, вона також зачала сина в старості своїй, і се шестий місяць ій, званій неплідною.

37 Бо не буде неможливе у Бога всяке слово.

38 Рече ж Мария: Се рабиня Господня: нехай станеться мені по слову твоєму. I пішов від неї ангел.

39 Уставши ж Мария тими днями, пішла швидко в підгірре, у город Юдин;

40 і ввійшла в госпуду Захаріїну, і виталась із Єлисаветою.

41 I сталось, як почула Єлисавета витаннє Mariїне, кинулась дитина в утробі її; і сповнилась Єлисавета Духом съятым,

42 і промовила голосом великим, і рече: Благословенна єси між женами, і благословенний плід утроби твоєї.

43 I звідкіля мені се, що прийшла мати Господа моого до мене?

44 Ось бо, як дійшов голос витання твого до ушей моїх, кинулась з радости дитина в утробі моїй.

45 I благословенна, що увірувала, бо сповнить ся, що сказано їй від Господа.

46 I рече Мария: Величає душа моя Господа,

47 i зрадував ся дух мій у Бозї Спасї моїм,

48 що споглянув на смиренне слуги своєї: ось бо від нині блаженною звати муть мене всї роди:

49 бо зробив мені велике Сильний; і съвяте імя Його.

50 I милость Його від роду до роду на боячих ся Його.

51 Зробив силу рукою своєю; розсипав гордих у думках сердець іх;

52 поскидав потужних з престолів, і підняв угому смиренних;

53 голодних сповнив добром, а багатих одіслав упорожні;

54 прийняв Ізраїля, слугу свого, на спомин милости,

55 (як промовив до батьків наших) Авраамові й насінню його по віки.

56 Пробувала ж Мария з нею місяців зо три, та й вернулась до домівки своєї.

57 Єлисаветї ж сповнив ся час родити, й вродила вона сина.

58 I чули сусіде її і родина її, що Господь показав велику милость свою до неї, і радувались із нею.

59 I сталось, восьмого дня прийшли обрізати хлопятко, і хотіли назвати його ймям батька його, Захарією.

60 I озвавшись мати його, каже: Нї, а нехай назоветься Йоаном.

61 I казали до неї: Що нїкого нема в родинї твоїй, щоб звав ся імям сим.

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 1:62 v ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 1:78

62 Кивали ж батькові його, як схотів би назвати його.

63 І, попросивши таблиці, написав слова: Йоан буде ім'я йому. І дивувались усі.

64 Відкрили ся ж уста його зараз, і язик його, й заговорив, прославляючи Бога.

65 І був на всіх страх, що жили кругом них; і по всьому підгіррю Юдейському пронеслись усі слова ті.

66 І положили всі, хто чув, у серці своїм, кажучи: Що ж то за дитина се буде! І рука Господня була з ним.

67 І Захарія, батько його, сповнив ся Духом святим, і прорік, глаголючи:

68 Благословен Господь Бог Ізраїлів, що одвідав і зробив ізбавленнє народові своєму,

69 і підняв ріг спасення нам у дому Давида, слуги свого,

70 (як промовляв устами святих од віку пророків своїх,)

71 спасеннє од ворогів наших і з руки всіх ненавидників наших,

72 щоб зробити милость отцям нашим, і спогадати завіт свій святий,

73 клятъбу, що кляв ся перед Авраамом, отцем нашим,

74 та що дасть нам без страху, з рук ворогів наших визволившись,

75 служити Йому в святості та праведності перед Ним, по всій дні життя нашого.

76 А ти, дитино, пророком Вишнього звати мешся: ходити меш бо перед лицем Господнім, готовити дороги Його;

77 щоб давати знаннє спасення народові Його в оставленню гріхів їх,

78 по благій милості Бога нашого, в котрій одвідав нас Схід з висоти,

79 щоб засияв сидячим у темряві і тіні смертній,
щоб направити ноги наші на дорогу впокою.

80 Хлопятко ж росло та міцніло духом, і пробувало
в пустині аж до дня явлення свого перед Ізраїлем.

2

1 Стало ся ж тими днями, вийшло повелінне від
кесаря Августа переписати всю вселенну.

2 Ся перепись була перва за правлення Киринея в
Сирії.

3 Йшли всі вписуватись, кожен у свій город.

4 Пійшов же й Йосиф із Галилеї, з города Назарета,
в Юдею, в город Давидів, що зветься Витлеєм: (був бо
він з дому й роду Давидового)

5 вписатись із Мариєю, зарученою йому жінкою, що
була тяжка.

6 Стало ж ся, як були вони там, сповнились дні
родити їй.

7 I вродила Сина свого перворідня, і сповила Його,
й положила Його в ясла, бо не було їм місця в
гостинниці.

8 I були пастухи в стороні тій, що ночлігували та
стерегли сторожею в ночі отари своєї.

9 I ось ангел Господень став коло них, і слава
Господня осияла їх; і полякались страхом великим.

10 I рече їм ангел: Не бійтесь, ось бо благовіщу вам
радість велику, що буде всім людям.

11 Bo народивсь вам сьогодні Спас, що єсть Христос
Господь, у городі Давидовому.

12 I се вам ознака: Знайдете дитинку сповиту,
лежачу в яслах.

13 I зараз явилось із ангелом множество воїнства
небесного, хвалячи Бога й глаголючи:

14 Слава на вишинах Богу, а на землї впокій, між людьми благоволенне.

15 I сталось, як пійшли від них на небо ангели, пастухи казали один до одного: Ходімо ж аж у Витлеєм, та побачимо слово се, що сталось, що Господь обявив нам.

16 I пійшли з поспіхом, та й знайшли Марію і Йосифа, й дитинку лежачу в яслах.

17 I побачивши, обявили слово, сказане їм про хлопятко се.

18 I всі, слухаючи, дивувались тим, що розказували пастухи перед ними.

19 Марія ж ховала всі слова сї, роздумуючи в серці своїм.

20 I вернулись пастухи, прославляючи та хвалячи Бога за все, що чули й бачили, як казано до них.

21 I як сповнилось вісім днів, щоб обрізати хлопятко, наречено Йому ім'я Ісус, наречене від ангела, перш нїж зачавсь Він в утробі.

22 I, як сповнились дні очищення її по закону Мойсейовому, понесли Його в Єрусалим, поставити перед Господом,

23 як написано в законі Господньому: Що всяке мужеське, відчинивши утробу, съяте Господеві звати меть ся;

24 i принесли жертву, по сказаному в законі Господньому: Пару горлиць або двоє голубенят.

25 I ось був чоловік у Єрусалимі на ім'я Симеон; i чоловік сей праведний та побожний сподівавсь потіхи Ізраїлеві; й Дух съятий був на йому.

26 I було йому сповіщено від Духа съятого, що не бачити ме він смерти, перш нїж побачить Христа Господнього.

27 I прийшов він Духом у церкву; й, як принесли

батько-мати хлопятко Ісуса, щоб зробити їм, що треба, по звичаю законному для Него,

28 узяв він Його на руки свої, і благословив Бога, і сказав:

29 Нині відпускаєш раба твого, Владико, по глаголу твоєму, з упокоєм:

30 бо виділи очі мої спасенне твоє,

31 що приготовив єси перед лицем усіх людей,

32 съвітло на одкриттє поганам, і славу народа Твого Ізраїля.

33 I дивувавсь Йосиф і мати Його тим, що сказано про Него.

34 I благословив їх Симеон, і рече доMariї, матери Його: Ось Сей лежить на паданнє і вставаннє многих в Ізраїлі і на ознаку, проти котрої говорити муть,

35 (і тобі самій перейде душу меч,) щоб відкрились многих сердець думки.

36 I була Anna пророчиця, дочка Фануїлова, з роду Асирового; ся зістарілась у днях многих, живши з чоловіком сім років од дівування свого;

37 і ся вдова до восьмидесяти ж чотирох років, що не відходила від церкви, постом та молитвою служила ніч і день.

38 I вона тієї ж години прийшовши, oddala хвалу Господеві, ж говорила про Него всім, що сподівали ся збавлення в Єрусалимі.

39 I, як скінчили все по закону Господньому, вернулись у Галилею, у город свій Назарет.

40 Хлопятко ж росло й міцніло духом, сповняючись премудростю; і благодать Божа була на Ньому.

41 I ходили батько-мати Його щороку в Єрусалим у съято пасхи.

42 I як було Йому дванайцять років, пійшли вони в Єрусалим съятковим звичаєм,

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 2:43 іх ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 3:3

43 і, сповнивши дні, як верталися, зостав ся хлопчик Ісус у Єрусалимі; й не знав Йосиф і мати Його,

44 а думаючи, що Він між товариством, увійшли на день ходи; й шукали Його між родиною та знакомими.

45 І, не знайшовши Його, вернулись у Єрусалим, шукаючи Його.

46 І сталось, через три дні знайшли Його в церкві, сидячого серед учителів, і слухаючого їх, і питаючого.

47 Дивували ся ж усі, хто слухав Його, розумом і відповідями Його.

48 І, побачивши Його, здивувались вони, й сказала мати Його до Него: Дитино, що се зробив еси з нами? ось батько Твій і я, болючи, шукали Тебе.

49 І рече Він до них: **Чого ж шукали мене? хиба ж не знали, що в тому, що єсть Отця моого, треба бути мені?**

50 Та й вони не зрозуміли слова, що промовив їм.

51 І пійшов з ними, й прийшов у Назарет, і був слухняний їм; і мати Його ховала всі слова тиї в серці своїм.

52 І виростав Ісус премудростю й станом, у ласці в Бога і в людей.

3

1 У пятнайцятий же рік правлення Тиверія кесаря, як був ігемоном Понтийський Пилат в Юдеї, а четверовластником у Галілеї Ірод, Філіп же, брат його, четверовластником в Ітуреї і Трахонській землі, а Лисаний четверовластником в Авилині,

2 за архиєреїв Анни та Каяфи, стало ся слово Боже до Йоана, Захарійного сина, у пустині.

3 І ходив він по всій околиці Йорданській, проповідуючи хрещенне покаяння на прощеннє гріхів,

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 3:4 x ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 3:16

4 як писано в книзі словес Ісаї пророка, глаголючого: Голос покликуючого в пустині: Приготовте дорогу Господню, правими робіть стежки Його.

5 Всяка долина нехай заповнить ся, і всяка гора і горб принизить ся, і крива нехай буде права, й груднисті нехай будуть дорогами рівними;

6 і побачить усяке тіло спасенне Боже.

7 Говорив тоді до людей, що вийшли охреститись від него: Кодло гадюче, хто остеріг вас, щоб утікали від настигаючого гніва?

8 Принесіть же овощ достойний покаяння, і не починайте казати самі собі: В нас отець Авраам; глаголю бо вам: Що зможе Бог з каміння цього підняти дітей Авраамові.

9 Вже ж і сокира коло кореня дерева лежить; тим кожне дерево, що не дає доброго овощу, зрубують та й в огонь кидають.

10 І питав його народ, кажучи: Що ж оце робити мем?

11 Озвав ся ж і каже їм: Хто має дві одежині, нехай наділить немаючого; й хто має харч, нехай так само робить.

12 Прийшли ж і митники хреститись, і промовили до него: Учителю, що нам робити?

13 Він же каже до них: Нічого більш над те, що звелено вам, не вимагайте.

14 Питали ж його й воїни, кажучи: А нам що робити? І рече до них: Нікому не робіть насилия, анੰ обвинувачуйте криво, і вдовольняйтесь платою вашою.

15 Як же були в непевності люди, і всі говорили в серці своїм про Йоана, чи не Христос він,

16 озвавсь Йоан до всіх, глаголючи: Я водою хрещу

vas; ійде ж потужніший від мене, котрому недостоєн я розвязати ременя обувя Його: Той хрестити ме вас Духом святим і огнем;

¹⁷ котрого лопата в руці Його, й перечистить тік свій, і збере пшеницю в клуню свою, а половину спалить огнем невгласающим.

¹⁸ I багато іншого, навчаючи, благовістував людям.

¹⁹ Ірод же четверовластник, докорений від него за Іродияду, жінку Филипа, брата свого, і за все, що коїв лихого Ірода,

²⁰ додав ще й се до всього, й запер Йоана в темниці.

²¹ Стало ж ся, як хрестились усі люди й Ісус хрестився та молився, відчинилось небо,

²² і злинув Дух святий, у тілесному виді, як голуб, на Него, й голос із неба роздав ся, глаголючи: Ти єси Син мій любий, тебе вподобав я.

²³ А тому Ісусові починається мало не трийцятий рік, і був Він, як думали, син Йосифів, Ілліїв,

²⁴ Маттатів, Левіїн, Мелхіїн, Янаїв, Йосифів,

²⁵ Мататіїв, Амосів, Наумів, Єслімів, Наггейв,

²⁶ Маатів, Мататіїв, Семеїв, Йосифів, Юдин,

²⁷ Йоананів, Рисаїв, Зоровавелів, Салатіїлів, Нириїв,

²⁸ Мелхіїв, Адіїв, Косамів, Єлмодамів, Ирів,

²⁹ Йосіїв, Єлиезерів, Йоримів, Маттатів, Левіїн,

³⁰ Симеонів, Юдин, Йосифів, Йонанів, Єлиякимів,

³¹ Мелеаїв, Маінанів, Мататаїв, Нatanів, Давидів,

³² Єсеїв, Овидів, Воозів, Салмонів, Насонів,

³³ Аминадавів, Арамів, Єсромів, Фаресів, Юдин,

³⁴ Яковів, Ісааків, Авраамів, Тарин, Нахорів,

³⁵ Сарухів, Рахавів, Фалеків, Єверів, Салин,

³⁶ Каїнанів, Арфаксадів, Симів, Ноїв, Ламехів,

³⁷ Матусалів, Єнохів, Яредів, Малелейлів, Кайнанів,

38 Єносів, Ситів, Адамів, Божий.

4

1 Ісус же, Духа съятого повний, вернувшись од Йордану, і був ведений Духом у пустиню,

2 і сорок днів спокушуваний від диявола. І не єв нічого днів тих, а як скінчилися вони, опісля зголоднів.

3 І каже Йому диявол: Коли ти Син Божий, скажи каменеві съому, щоб став ся хлібом.

4 І озвавсьє Ісус до него, глаголючи: **Писано, що не хлібом самим жити ме чоловік, а кожним словом Божим.**

5 І вивівши Його диявол на гору високу, показав Йому всі царства вселеної в одну хвилину.

6 І каже Йому диявол: Тобі дам власть оцю всю і славу їх, бо мені передано, я кому я схочу, дам її.

7 Ти ж коли поклониш ся передо мною, буде твоє все.

8 І, озвавшись до него, рече Ісус: **Геть від мене, сатано, писано бо: Кланяти меш ся Господеві Богу твоєму, я Йому одному служити меш.**

9 І повів він Його в Єрусалим, і поставив Його на крилі церковньому, я каже Йому: Коли ти Син Божий, кинь ся звідсіля вниз:

10 писано бо: Що ангелам своїм накаже про Тебе, оберегати Тебе,

11 і що на руках підіймуть Тебе, щоб инколи не вдаривсь об камінь ногою Твоєю.

12 І озвавшись рече йому Ісус: **Що сказано: Не будеш спокушувати Господа Бога твого.**

13 І скінчивши всі спокуси, диявол одійшов од Него до часу.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 4:14 хiii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 4:28

14 I вернувсь Ісус у силі Духа в Галилею; і поголос розійшов ся по всій околиці про Него,

15 I навчав Він по школах їх, славлений од усіх.

16 I прийшов у Назарет, де був зрощений, і прийшов звичаєм своїм, субітнього дня в школу, і став читати.

17 I подано Йому книгу Ісаї пророка. I, розгорнувши книгу, знайшов місце, де було написано:

18 **Дух Господень на мені, котрого ради намастив мене; благовістити вбогим післав мене, сціляти розбитих серцем, проповідувати полонянам визвол і сліпим прозрінне, випускати замучених на волю,**

19 **проповідувати рік Господень приятний.**

20 I, згорнувши книгу, віддав слузі, та й сів. I очі всіх у школі були звернені на Него.

21 Почав же глаголати до них: **Що сьогодній справдилось писаннє се в ушах ваших.**

22 I всі съвідкували Йому, й дивувались благодатніми словами, виходящими з уст Його. I казали: Хиба сей не син Йосифів?

23 I рече до них: **Певно скажете мені приповість оцю: Лїкарю, вилічи себе самого; про що ми чули, що сталося у Капернаумі, зроби й тут у своїй країні.**

24 Рече ж: **Істино глаголю вам: Що нї один пророк не есть приятен в отчинї своїй.**

25 По правдї ж глаголю вам: Багато вдовиць було за днів Ілії в Ізраїлі, як зачинилось небо на три роки й шість місяців, і голоднеча велика стала по всій землї;

26 та й до жодної з них не послано Ілії, тільки в Сарепту Сидонську до жінки вдовиці.

27 I багато прокажених було за Єлісея пророка в Ізраїлі, та й жоден з них не очистивсь, тільки Нееман Сиріянин.

28 I сповнились усі лютостю в школі, почувши се,

29 і вставши вигнали Його геть із города, і випровадили Його аж на верх гори, на котрій город їх збудовано, щоб скинути Його.

30 Він же, пройшовши серед них, пійшов,

31 і прийшов у Капернаум, город Галилейський, і навчав їх по суботам.

32 I дивувались вони nauкою Його, бо з властю було слово Його.

33 I був у школї чоловік, маючи духа нечистого, й кричав голосом великим,

34 кажучи: Остав; що нам і Тобі, Iсує Назарянине? чи прийшов єси вигубити нас? Я знаю Тебе, хто єси: Святий Божий.

35 I погрозив йому Iсус, глаголючи: **Мовчи й вийди з него.** I кинувши ним диявол на середину, вийшов з него, нічого не зашкодивши йому.

36 I обняв страх усіх, і говорили один до одного, кажучи: Що се за слово, що властю і силою повеліває нечистим духам, і виходять?

37 I розійшов ся поголос про Него скрізь по всій околиці.

38 Уставши ж Він із школи, ввійшов у господу Симонову. Тещу ж Симонову схопила пропасниця велика, й благали Його за неї.

39 I, ставши над нею, погрозив пропасниці, і покинула її; зараз же уставши, послугувала їм.

40 Як же заходило сонце, всі, в кого були недужі на всякі недуги, приводили їх до Него; Він же, на кожного з них руки складаючи, сціляв їх.

41 Виходили ж і біси з багатьох, і кричали, кажучи: Що Ти єси Христос, Син Божий. I грозячи, не давав їм говорити, бо вони знали, що Він Христос.

42 Як же настав день, вийшовши пійшов у пусте місце; й люди шукали Його, й прийшли до Него, й

вдержували Його, щоб не йшов від них.

43 Він же рече до них: **Що й іншим городам благовістити мені треба царство Боже; бо на се я посланий.**

44 I проповідував по школах Галилейських.

5

1 I сталось, як народ товпивсь до Него слухати слово Боже, Він стояв коло озера Генисарецького.

2 I побачив два човни, що стояли край озера, рибалки ж, одійшовши від них, полоскали неводи.

3 Ввійшовши ж ув один з човнів, що був Симонів, просив його від землі відчалити трохи. I сївши, навчав народ із човна.

4 Як же перестав глаголати, рече до Симона: **Поступи на глибінь, та закиньте неводи ваші на ловитву.**

5 I озвавшись Симон, каже Йому: Наставниче, всю ніч трудившись, нічого не піймали ми; тільки ж, по слову Твоєму, закину невода.

6 I, се зробивши, вловили пребагато риби; роздер ся ж невід їх,

7 і махнули вони на товаришів своїх, що були в другому човні, щоб прийшли помогти їм. I прийшли вони, й сповнили обидва човни, так що потопали вони.

8 Бачивши ж Симон Петр, припав до колін Ісусових, кажучи: Йди від мене: бо я чоловік грішний, Господи.

9 Страх бо обняв його і всіх із ним од улову риби, що вловили.

10 Так само й Якова і Йоана, синів Зеведеївих, що були спільниками Симоновими. I рече до Симона Ісус: **Не лякай ся, від нині людей ловити меш.**

11 I пригнавши вони човни свої до берега, та покинувши все, пійшли слідом за Ним.

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 5:12 xvi ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 5:24

12 I сталось, як був Він ув однім городі, аж ось чоловік увесь у проказі. I, побачивши Ісуса, упавши на лице, благав Його, кажучи: Господи, коли хочеш, можеш мене очистити.

13 I простягши Він руку, приторкнувсь до него, глаголючи: **Хочу, очистись.** I зараз проказа покинула його.

14 I наказав Він йому нікому не говорити, **a,** пійшовши, покажи себе священикові та принеси за очищеннє твоє, як звелів Мойсей, на съвідкуванне їм.

15 Та слово про Него розійшлося тим більш, і наскідилось народу пребагато слухати й сцілятись у Него від недуг своїх.

16 Він же виходив у пустиню та молив ся.

17 I сталось одного дня, що Він учив, і сиділи Фарисеї та учителі закону, що поприходили з усіх сіл Галилейських та Юдейських і з Єрусалиму, й сила Господня була на сціленнє їх.

18 I ось мужі принесли на постелі чоловіка, що був розслаблений, і шукали, як би внести його та положити перед Ним.

19 I, не знайшовши, як би внести його кріз натовп, вилізли на хату, й кріз черепяну стелю спустили його з постіллю в середину перед Ісуса.

20 I, бачивши віру їх, рече йому: **Чоловіче, оставляють ся тобі гріхи твої.**

21 I почали міркувати письменники та Фарисеї, кажучи: Хто сей, що говорить хулу? Хто може оставляти гріхи, як тільки один Бог?

22 Постерігши ж Ісус думки їх і озвавшись, рече до них: **Що ви говорите в серцях ваших?**

23 Що легше? сказати: Оставляють ся тобі гріхи твої; або сказати: Встань та й ходи?

24 От же, щоб знали ви, що властъ має Син чоловічий на землї оставляти гріхи, (рече

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 5:25 xvii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 5:37

розслабленому:) Тобі глаголю: Устань, і, взявши постіль твою, йди до дому твого.

25 I зараз уставши перед ними й узявши на чому лежав, пійшов до дому свого, прославляючи Бога.

26 I острах обняв усіх, і прославляли Бога, й сповнилися страхом, кажучи: Що бачили предивне сьогодні.

27 А після сього вийшов, і побачив митника на ім'я Левію, сидячого на митниці, і рече йому: **Йди слідом за мною.**

28 I, зоставивши все, уставши пійшов слідом за Ним.

29 I справив гостину велику Левій Йому у господії своїй, і було там багато митників і інших, що сиділи з ними.

30 I нарікали письменники їх та Фарисеї на учеників Його, кажучи: На що з митниками та грішниками єсте й п'єте?

31 I озвавшись Ісус, рече до них: **Не треба здоровому лікаря, а недужому.**

32 **Не прийшов я кликати праведників, а грішників до покаяння.**

33 Вони ж казали до Него: Чого ж ученики Йоанові постять часто й молять ся, так само й Фарисейські, Твої ж їдять і п'ють?

34 Він же рече до них: **Чи зможете синів весільних, поки жених з ними, заставити постити?**

35 Прийдуть же дні, що візьмуть жениха від них, тоді постити муть у ті дні.

36 Сказав же й приповість до них: Що ніхто латки з одежини нової не пришиває до одежини старої; коли ж ні, то й нову розідре, й старій не личить латка з нового.

37 I ніхто не наливає вина нового в бурдюки стари; коли ж ні, порве нове вино бурдюки, й вино витече, й бурдюки пропадуть.

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 5:38 XVIIІ ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 6:11

38 А вино нове в бурдюки нові наливають, то й буде все ціле.

39 Ніхто, пивши старе, не бажає зараз нового; каже бо: Старе лучче.

6

1 І сталось другої суботи після першої, ійшов Він через засіви, й рвали ученики Його колоссе, та й їли, потерши в руках.

2 Деякі ж з Фарисеїв казали їм: На що робите, чого не годить ся робити в суботу?

3 І, озвавшись до них, рече Ісус: Хиба й того не читали, що зробив Давид, як зголоднів він і ті, що були з ним:

4 як, увійшовши він у дом Божий, хліби показні взяв і їв, і дав також тим, що були з ним, котрих не годилось їсти, хиба одним священикам?

5 І рече їм: Син чоловічий — Він Господь і суботи.

6 І сталось також другої суботи: ввійшов Він у школу та й навчав; а був там чоловік, що рука в него права була суха.

7 Назирали ж Його письменники та Фарисеї, чи в суботу сціляти ме, щоб знайти вину на Него.

8 Він же знов думки їх, і рече чоловіку сухорукому: Устань і стань на середину. Він же, вставши, стояв.

9 Рече ж Ісус до них: Спитаю вас: Що годить ся по суботам: добре робити, чи лихе робити? душу спасати, чи погубляти?

10 І, споглянувши кругом по всіх їх, рече чоловікові: Простягни руку твою. Він же зробив так, і стала рука його здорована, як і друга.

11 Вони ж сповнились лютостю і говорили один до одного, що б зробити Ісусові.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 6:12 xix ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 6:26

12 Стало ж ся тими днями, вийшов Він на гору молитись, і був усю ніч на молитві Богу.

13 А, як настав день, покликав учеників своїх; і, вибравши з них дванадцятьох, котрих і апостолами називав:

14 Симона, що назавв Петром, та Андрея брата його, Якова та Йоана, Филипа та Вартоломея,

15 Маттея та Тому, Якова Алфеєвого та Симона, на прізвище Зилота,

16 Юду Якового та Юду Іскаріоцького, що й став ся зрадником;

17 і зійшовши з ними, став на місці рівному, й товариство учеників Його, і множество велике людей з усієї Юдеї і Єрусалиму, й з побережжя Тирського та Сидонського, що поприходили слухати Його і сціляти ся від недуг своїх,

18 і мучені від духів нечистих; і сціляли ся.

19 I ввесь народ шукав приторкнутись до Него: бо сила від Него виходила, і сціляла всіх.

20 I знявши Він очі свої на ученики свої, рече: Блаженні вбогі, бо ваше царство Боже.

21 Блаженні голодні тепер, бо насититесь. Блаженні плачущі тепер, бо съміяти метесь.

22 Блаженні, коли ненавидіти муть вас люди, і коли проженуть вас, і осоромлять, і викинуть імя ваше, як зло, задля Сина чоловічого.

23 Радуйтесь того дня і веселітесь, ось бо нагорода ваша велика на небі; так бо чинили пророкам батьки їх.

24 Горе ж вам, багатим! бо прийняли ви утіху вашу.

25 Горе вам, ситим! бо голодувати мете. Горе вам, що съмієтесь тепер; бо сумувати мете да плакати мете.

26 Горе вам, коли добре говорити муть про вас усі

люде; так бо робили лжепророкам батьки їх.

27 Тільки ж глаголю вам, слухаючим: Любіть ворогів ваших, добре робіть ненавидникам вашим,

28 благословляйте кленучих вас, і моліться за обидників ваших.

29 Хто бє тебе у щоку, підстав і другу; а хто бере твою свиту, й жупанка не борони.

30 Всякому, хто просить у тебе, дай, і хто бере що твоє, не допевнійся.

31 І, як хочете, щоб чинили вам люде, так і ви чиніть їм.

32 І коли любите тих, хто любить вас, яка вам дяка? бо й грішники тих, хто їх любить, люблять.

33 І коли добро робите тим, хто добро робить вам, яка вам дяка? бо й грішники те саме чинять.

34 І коли позичаєте тим, від кого маєте надію одержати, яка вам дяка? бо й грішники грішникам позичають, щоб одержати стільки ж.

35 Нї, любіть ворогів ваших, і добро робіть, і позичайте, нічого від них не сподіваючись; а буде нагорода ваша велика, й будете синами Вишнього; бо Він благий до невдячних і лихих.

36 Будьте ж оце милосерні, як і Отець ваш милосерден.

37 І не судіть, то й не будете суджені; не осуджуЙте, то й не будете осуждені; прощайте, то й буде вам прощено.

38 Давайте, то й вам буде дано; міру добрі, наталовану, й струснуту, й надто пересипану давати муть вам на лоно ваше. Такою бо мірою, якою міряєте, відміряється вам.

39 Сказав же приповість їм: Чи може сліпий сліпого водити? хиба обидва в яму не впадуть?

40 Нема ученика над учителя свого; звершений же — буде кожен, як учитель його.

41 Чого ж дивиш ся на порошину в оці брата твого, поліна ж у своєму оці не чуеш?

42 I як можеш казати братові твоєму: Братье, дай вийму порошину, що в оці твоїм, сам в оці своїм поліна не бачивши? Лицеміре, викинь перше ломаку з ока твого, а тоді бачити меш вийняти порошину з ока брата твого.

43 Нема бо дерева доброго, що родить овощ пустий; ані дерева пустого, що родить овощ добрий.

44 Кожне бо дерево по свому овощу пізнаєть ся; не збирають бо з тернини смокви, ані збирають з ожини винограду.

45 Добрий чоловік з доброго скарбу серця свого виносить добре; а лихий чоловік з лихого скарбу серця свого виносить лихе: бо з переповні серця промовляють уста його.

46 На що ж мене звете Господи, Господи, й не робите, що я глаголю?

47 Всякий, хто приходить до мене, й слухає слова мої, та й чинить їх, покажу вам, кому він подобен:

48 подобен він чоловікові, будуючому будинок, що викопав глибоко, й положив підвалину на камені; як же повідь настала, наперла бистрінь на будинок той, та не змогла схитнути його: збудовано бо його на камені.

49 Хто ж слухає, та не чинить, подобен чоловікові, будуючому будинок на землі, без підвалини, на котрий наперла бистрінь, і зараз упав, і була руїна будинка того велика.

7

1 Як же скінчив усі глаголи свої в слух людям,

увійшов у Капернаум.

2 В одного ж сотника слуга недугуючи мав умирати, котрий був йому дорогий.

3 Почувши ж про Ісуса, післав до Него старших Жидівських, благаючи Його, щоб, прийшовши, спас слугу його.

4 Вони ж, прийшовши до Ісуса, благали Його пильно, говорячи: Що достоєн він, щоб йому зробив се:

5 любить бо нарід наш, і школу він збудував нам.

6 Ісус же пійшов з ними. І як вже він недалеко був од будинка, вислав до Него сотник другів, говорячи Йому: Господи, не трудись, бо я недостоєн, щоб Ти під стелю мою ввійшов;

7 тим і себе не вважав достойним до Тебе прийти; тільки промов слово, то й одужає слуга мій.

8 Бо й я чоловік під властю поставлений, маючи під собою воїнів; і скажу съому: Йди, то й іде, а другому: Прийди, то й прийде, а слузі моєму: Роби оце, то й зробить.

9 Почувши ж се Ісус, дивувавсь йому, й, обернувшись до йдучого за собою народу, рече: **Глаголю вам: Навіть в Ізраїлі, такої віри не знайшов я.**

10 І вернувшись послані у будинок, знайшли недужнього слугу здоровим.

11 І сталося опісля, ійшов Він у город, званий Наїн, і йшло з Ним доволі учеників Його, й багато народу.

12 Як же наблизив ся до городських воріт, аж ось винесено мертвого, сина єдиного в матері своєї, вона ж була вдова; й багато народу з городу було з нею.

13 І побачивши її Господь, змилосердивсь над нею, і рече їй: **Не плач.**

14 І приступивши, приторкнув ся до мар; ті ж, що

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 7:15 xxiiі ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 7:27

несли, з'упинились. І рече: **Молодче, тобі глаголю: встань.**

15 I сїв мерлець, і почав говорити. I оддав його матері його.

16 Обняв же страх усіх; і прославляли вони Бога, кажучи: Що пророк великий устав між нами, й навідав Бог людей своїх.

17 I розійшлось слово се по всій Юдеї про Него й по всій околиці.

18 I сповістили Йоана ученики його про все те.

19 I покликавши двох учеників своїх Йоан, післав до Ісуса, кажучи: Ти єси грядущий, чи іншого ждати нам?

20 Прийшовши ж до Него чоловіки, казали: Йоан Хреститель прислав нас до Тебе, кажучи: Ти єси грядущий, чи іншого ждати нам?

21 Того ж часу сціляв Він багатьох від недуг і ран, і духів лихих, і многим сліпим давав прозріннє.

22 I озвавшись Ісус, рече їм: **Ідіть сповісттє Йоана, що бачили й чули: як сліпі прозирають, криві ходять, прокаженні очищаються, глухі чують, мертві встають, і вбогі благовіствуєть.**

23 I блажен, хто не зблазнить ся мною.

24 Як же пійшли посланці Йоанові, почав глаголати до народу про Йоана: **Чого виходили ви дивитись у пустиню? На тростину, що вітер колишє?**

25 Або чого ж виходили ви дивитись? На чоловіка, в мягкую одіжу одягненого? Ось ті, що в одежі пишній та роскоші, панують у царських дворах.

26 Або чого виходили ви дивитись: На пророка? Так, глаголю вам, і більш пророка.

27 Се той, про кого написано: Ось я посилаю ангела моого перед лицем Твоїм, що приготовить дорогу Твою перед Тобою.

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 7:28 xxiv ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 7:41

28 Глаголю бо вам: Більшого між народеними від жінок пророка над Йоана Хрестителя нема; найменший же у царстві Божім більший від него.

29 I ввесь народ слухаючий, і митники, оправдили Бога, хрестившись хрещенном Йоановим.

30 Фарисеї ж та законники раду Божу про них відкинули, не хрестившись від него.

31 Рече ж Господь: Кому ж оце уподоблю людей роду сього? й кому подобні вони?

32 Подобні вони дітям, що сидять на торгу та гукають одно на одного, та й кажуть: Ми сурмили вам, а ви не скакали; ми голосили вам, а ви не плакали.

33 Прийшов бо Йоан Хреститель, що хліба не єсть, ані вина не пе, і кажете: Диявола має.

34 Прийшов Син чоловічий, що єсть і пе, і кажете: Ось чоловік прожора та пяниця, митникам друг і грішникам.

35 I оправдилась премудрість од дітей своїх усіх.

36 Просив же хтось Його з Фарисеїв, щоб їв з ним. I, ввійшовши в господу Фарисеєву, сів за столом.

37 I ось жінка у городі, що була грішницею, довідавшись, що сидить за столом у господі Фарисеєвій, принісши любастровий збаночок мира,

38 і ставши коло ніг Його ззаду, плачуши, почала обмивати ноги Його слізми, і волоссем голови своєї обтирати; й цілуvalа ноги Його, і мастила миром.

39 Бачивши ж Фарисей, що запросив Його, казав сам у собі, говорячи: Коли б сей був пророк, знав би, хто й яка се жінка, що приторкується до Него; бо грішница вона.

40 I озвавшись Ісус, рече до него: Симоне, маю тобі щось сказати. Він же каже: Учителю, скажи.

41 Два довжники були в одного вірителя: один завинив п'ятьсот денарійів, другий же п'ятьдесят.

42 Як же не мали чим оддавати, обом простив він.
Хто ж оце з них, скажи, більш його любити ме?

43 Озвав ся ж Симон і каже: Думаю, що той, кому
більш простив він. Він же рече йому: Право судив єси.

44 I, обернувшись до жінки, рече Симонові: Чи
бачиш ти сю жінку? Увійшов я в твою господу, — води
на ноги мої не дав єси; ся ж слізми обмила ноги мої,
і волоссем голови своєї обтерла.

45 Цілування не дав єси мені; ся ж, відколи ввійшов
я, не перестала цілувати ноги мої.

46 Оливою голови моєї не намастив єси; ся ж миром
намостила ноги мої.

47 Тим глаголю тобі: Оставляють ся гріхи її многі,
бо возлюбила много; кому ж мало оставляється ся, мало
любить.

48 Рече ж їй: Оставляють ся гріхи твої.

49 I почали ті, що вкупі сиділи, казати в собі: Хто
сей, що й гріхи відпускає?

50 Рече ж до жінки: Віра твоя спасла тебе; йди з
упокоєм.

8

1 I сталося опісля, проходив Він городи й села,
проповідуючи й благовіствуючи царство Боже; а
дванайцять з ним,

2 і деякі жінки, що були сцілені од духів лихих і
недуг: Марія, на прізвище Магдалина, що з неї сім
бісів вийшло,

3 і Йоанна, жінка Хузана, Іродового приставника,
й Сусанна, й інших багато, що послугували Йому з
добра свого.

4 Як же зійшлося багато народу та з усяких городів
поприходили до Него, промовив приповістю:

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 8:5 xxvi ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 8:18

5 Вийшов сіяч сіяти насіннє своє; і, як він сіяв, інше впало край шляху; й попритоптувано його, й птаство небесне пожерло його.

6 А інше впало на камінь; і посходивши, посохло, бо не мало вогкості.

7 А інше впало між терниною; й розвившись тернина з ним, поглушила його.

8 А інше впало на землю добру, й, зійшовши, дало овощ у сотеро. Се промовивши, покликнув: Хто має уші слухати, нехай слухає.

9 Питали ж Його ученики Його, кажучи: Що се за приповість оця?

10 Він же рече: Вам дано знати тайни царства Божого, другим же в приповістях, щоб дивлячись не бачили, й слухаючи не розуміли.

11 Єсть же ся приповість: Насіннє, се слово Боже.

12 Ті, що край шляху, се, що слухають; опісля ж приходить диявол, та й забирає слово з серця їх, щоб віруючи не спасли ся.

13 Що ж на камені, се, що, вислухавши, з радістю приймають слово, та сі кореня не мають; до часу вірують, а під час спокуси відпадають.

14 Що ж між терниною впало, се, ті, що вислухавши, відходять, і журбою, та багацтвом, та роскошами життя поглушені, не дають овощу.

15 Що ж у добрій землі, се ті, що, вислухавши слово, в серці щирому й доброму держать, і дають овощ у терпінню.

16 Ніхто ж, засьвітивши съвічку, не покрива її посудиною, або під ліжко її ставить; тільки ж на съвічнику ставлять, щоб входячі бачили съвітло.

17 Нема бо нічого тайногого, що не виявить ся, і нічого втаєного, що не взнається ся і на яв не вийде.

18 Вважайте оце, як слухаєте: хто бо має, дастъ ся

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 8:19 xxvii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 8:30

тому; а хто не має, і що, здаєть ся, має, візьметь ся від него.

19 Прийшла ж тоді до Него мати й брати Його, та й не могли зйтись із Ним за народом.

20 I сповістили Його, кажучи: Мати Твоя та брати Твої стоять надворі: хочут Тебе бачити.

21 Він же, озвавшись, рече до них: **Мати моя та брати мої ті, хто слово Боже слухає і чинить його.**

22 Стало ся ж одного дня, увійшов Він у човен, і ученики Його; й рече до них: **Попливемо на той бік озера.** I відчалили.

23 Як же плили, заснув Він; і нашла буря вітряна на озеро, й заливало їх, і були вони в опасності.

24 Приступивши ж розбудили Його, кажучи: Наставниче, наставниче, погибаємо! Він же вставши, погрозив вітрові та буянню води; й з'пинились, і настало тишина.

25 Рече ж ім: **де ж віра ваша?** Вони ж полякані дивувались, кажучи один до одного: Хто ж оце сей, що й вітрам повеліває, і воді, і слухають Його?

26 I перепили в землю Гадаринську, що по тім боці Галилеї.

27 Як же вийшов Він на землю, зустрів Його один чоловік з города, що мав біса з давнього часу, й одежі не вдягав, і в хаті не пробував, тільки по гробах.

28 Побачивши ж Ісуса і закричавши, припав до Него, й голосом великим промовив: Що мені і Тобі, Ісусе, Сину Бога Вишнього? благаю Тебе, щоб мене не мучив.

29 Повелів бо духові нечистому вийти з чоловіка: почасту бо схоплював його; й заковувано його в заліза та пута, й стережено; й, розбиваючи окови, бував гнаний од біса в пустиню.

30 Питав же його Ісус, глаголючи: **Яке тобі імя?** Він

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 8:31 xxvii євангелія від съв. луки 8:43

же каже: Легион; бо бісів багато ввійшло в него.

31 І благали Його, щоб Він не велів їм ійти в безодню.

32 Був же там великий гурт свиней, що пас ся на горі; і благали Його, щоб дозволив їм в них увійти. І дозволив їм.

33 Вийшовши ж біси з чоловіка, увійшли в свині; і кинув ся гурт із кручі в озеро, та й потонув.

34 Побачивши ж пастухи, що сталося, повтікали, й, пійшовши, сповістили по городах і по селах.

35 Повиходили ж дивитись, що сталося, і прийшли до Ісуса, й знайшли сидячого чоловіка, що з него біси вийшли, одягненого й при розумі, в ногах у Ісуса, й злякалися.

36 Сповістили ж їх і ті, що бачили, як спас ся біснуватий.

37 І благав Його ввесь народ околиці Гадаринської вийти від них, бо страх великий обняв їх; Він же, вийшовши в човен, вернув ся.

38 Благав же Його чоловік, з котрого вийшли біси, щоб бути з Ним; відпустив же його Ісус, глаголючи:

39 **Вернись до дому твого та розкажи, скільки зробив тобі Господь.** І пійшов він по всьому городу, проповідуючи, скільки зробив йому Ісус.

40 Стало ся ж, як вернувсь Ісус, прийняв Його народ: всі бо дожидали Його.

41 І ось прийшов чоловік, котрому ймя Яір (а сей був старшиною над школою), і, припавши до ніг Ісусові, благав Його, щоб увійшов у господу його.

42 Бо дочка єдина була в него літ дванайцяти, і та вмирала. Як же йшов Він, народ тиснув ся до Него;

43 і одна жінка, бувши в кровотічі років дванайцять, котра, на лікарів витративши ввесь прожиток, не могла ні від кого вигоїтись,

44 і, приступивши ззаду, приторкнулась до краю одежі Його, й зараз перестала кровотіч її.

45 I рече Ісус: **Хто приторкнувся до мене?** Як же всі відпирались, сказав Петр і ті, що з Ним: Наставниче, народ товпить ся та тиснеть ся до Тебе, а Ти кажеш: **Хто приторкнувся до мене?**

46 Ісус же рече: Приторкнувся до мене хтось; я бо чув, що сила вийшла з мене.

47 Бачивши ж жінка, що не втایтъ ся, трясучись приступила й, припавши перед Ним, з якої причини приторкнулась до Него, сповістила Його перед усім народом, і як одужала зараз.

48 Він же рече їй: **Бодрись, дочко! віра твоя спасла тебе; йди з упокоєм.**

49 Ще Він промовляв, приходить один від шкільного старшини, кажучи Йому: Вмерла дочка твоя; не труди учителя.

50 Ісус же, почувши, озвав ся до него, глаголючи: **Не байся; тільки віруй, то й спасеться.**

51 Увійшовши ж у господу, не пустив увійти нікого, тільки Петра, та Якова, та Йоана, та батька дитини й матір.

52 Плакали ж усі її голосили по ній; Він же рече: **Не плачте; не вмерла, а спить.**

53 I съміялись вони з Него, знаючи, що вмерла.

54 Він же, випровадивши надвір усіх, і взявши за руку її, покликнув, глаголючи: **Дівчинко, встань.**

55 I вернув ся дух її, і встала зараз; і звелів їй дати їсти.

56 I дивувались родителії її; Він же заповів їм нікому не казати, що сталося.

9

1 Скликавши ж дванадцятьох учеників своїх, дав їм

силу й власті над усіма бісами, й недуги сціляти.

2 І післав їх проповідувати царство Боже та оздоровлювати недужих.

3 І рече до них: Нічого не беріть на дорогу, нї палиці, нї торбини, нї хліба, нї срібла, ані по дві одежині майте.

4 І в которую господу прийдете, там пробувайте й звідтіля виходьте.

5 А хто не прийме вас, виходячи з города того, й порох з ваших ніг обтрусять на съвідкуваннє против них.

6 Вийшовши ж, ходили по селах, благовіствуючи та сціляючи всюди.

7 Почув то Ірод четверовластник усе, що сталось від Него, та й стуманів: тим що деякі казали, що Йоан устав із мертвих,

8 інші ж, що Ілля явив ся, другі ж, що один з пророків старих воскрес.

9 І каже Ірод: Йоана я стяв; хто ж се той, про котрого я чую таке? І шукав видіти Його.

10 І вернувшись апостоли, оповідали Йому, що чинили. І взявши їх, пійшов окроме у місце пусте города, званого Витсаїда.

11 Народ же дознавшись, пійшов слідом за Ним; і, прийнявши їх, глаголав їм про царство Боже й, кому треба було сцілення, оздоровлював.

12 День же почав нахилятись; приступивши ж дванайцять, сказали Йому: Відошли народ, щоб, пійшовши кругом по селах та хуторах, відпочили й роздобули харчі; бо ми тут у пустому місці.

13 Рече ж до них: **Дайте ви їм їсти.** Вони ж сказали: Нема в нас більш, як п'ять хлібів та дві риби; хиба що пійшовши купимо для всього народу цього їжі.

14 Було бо до пяти тисяч чоловіка. Рече ж до учеників своїх: **Садовіть їх купами по п'ятьдесят**

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 9:15 xxxi ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 9:29

15 I зробили так, і посадовили всіх.

16 Узявши ж п'ять хлібів та дві риби й поглянувши на небо, благословив їх, і ламав, і давав ученикам класти перед народом.

17 I їли, й наситились усі; і назбирano остальних у них окрушин дванайцять кошів.

18 I сталось, як Він молив ся на самоті, були з Ним ученики; й спитав їх, глаголючи: **Хто я, каже народ?**

19 Вони ж озвавшись сказали: Йоан Хреститель; другі: Ілля; інші ж: Що один пророк із старих воскрес.

20 Рече ж їм: **Ви ж, хто я, кажете?** Озвав ся ж Петр і сказав: Христос Божий.

21 Він же, заказавши їм, повелів нікому не казати про се,

22 глаголючи: Що мусить Син чоловічий багато терпіти, й відцурають ся Його старші, та архиереї, та письменники, і вбють, і в третій день воскресне Він.

23 Рече ж до всіх: Коли хто хоче за мною йти, нехай одречеть ся себе, й бере хрест свій що-дня, та й іде слідом за мною.

24 **Хто бо хоче душу свою спастi, погубить її; хто ж погубить душу свою задля мене, той спасе її.**

25 **Що бо за користь мати ме чоловік, здобувши сьвіт увесь, себе ж погубивши або занапастившi?**

26 **Хто бо посоромить ся мене й моїх словес, того й Син чоловічий посоромить ся, як прийде в славі своїй, і Отця, і святих ангелів.**

27 **Глаголю ж вам істино: Єсть деякі між стоячими тут, що не вкусять смерті, аж поки побачять царство Боже.**

28 Було ж після словес тих днів з вісім, і взявши Петра, та Йоана, та Якова, зійшов на гору молитись.

29 I, як молив ся Він, вид лиця Його став інший, і

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 9:30 xxxii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 9:42

одежа Його біла, бліскуча.

30 I ось два чоловіки розмовляли з Ним, котрі були Мойсей та Ілля;

31 вони, явившись у славі, говорили про смерть Його, яку мав сповнити в Єрусалимі.

32 Петр же й ті, що з Ним, були отягчені сном; пробудивши ся ж, побачили славу Його й двох чоловіків, стоячих з Ним.

33 I сталося, як розлучались від Него, каже Петр до Ісуса: Наставниче, добре нам тут бути: зробимо три намети, один Тобі, й Мойсею один, а один Ілії, не знаючи, що каже.

34 Як же він се говорив, постала хмара, та й отінила їх, і полякались, як вони увійшли в хмару.

35 I роздав ся голос із хмари, говорячи: Се син мій любий; слухайте Його.

36 А як був голос, знайдено Ісуса одного. I мовчали вони, й нікому не оповідали в ті дні нічого, що бачили.

37 Стало ся ж другого дня, як зійшли вони з гори, зустріло Його багато народу.

38 I ось чоловік з народу покликнув, кажучи: Учителю, благаю Тебе, зглянь ся на сина моого; бо він єдиний у мене.

39 I ось дух хапає його, і він зараз кричить; і рве його з піною, і ледві одходить од него, розбивши його.

40 I благав я учеників Твоїх, щоб вигнали його, й не здоліли.

41 I озвавшись Ісус, рече: **О кодло невірне та розвратне! доки буду з вами й терпіти му вас? Приведи сюди сина твого.**

42 Ще ж йішов він, а біс ударив ним, та й затряс. Погрозив же Ісус духові нечистому, і оздоровив хлопця, і дав його батькові його.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 9:43 XXXIIІ ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 9:56

43 З'умляли ся ж усі величчєм Божим. Як же всі дивувались усім, що зробив Ісус, рече Він до учеників своїх:

44 Повкладуйте в уші ваші слова сї: Син бо чоловічий має бути виданим у руки чоловічі.

45 Вони ж не зрозуміли слова цього, й було воно закрите від них, щоб не посторегли його; а боялися питати Його про слово се.

46 Постала ж думка між ними, хто був би більший з них.

47 Ісус же, знаючи думку серця їх, узявши дитину, поставив її біля себе,

48 і рече їм: **Хто прийме сю дитину в імя моє, мене приймає; а хто мене прийме, приймає пославшого мене: хто бо найменший між усіма вами, той буде великий.**

49 І озвавшись Йоан, каже: Наставниче, ми бачили одного, що в ім'я Твоє виганяв біси, й заборонили йому; бо неходить услід з нами.

50 І рече до него Ісус: **Не бороніть, хто бо не проти нас, той з нами.**

51 І сталося, як сповнились дні взяття Його (вгору), утвірдив лице своє йти в Єрусалим,

52 і післав посланці перед лицем своїм; і пійшовши вони, увійшли в село Самарянське, щоб приготувати Йому.

53 І не прийнято Його, бо лице Його було грядуще в Єрусалим.

54 Бачивши ж ученики Його Яков та Йоан, казали: Господи, хочеш, скажемо, щоб огонь зійшов з неба та й пожер їх, як Ілля зробив?

55 Він же обернувшись докориц їм, і рече: **Не знаєте, якого ви духа.**

56 Син бо чоловічий не прийшов душі людські

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 9:57 xxxiv ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 10:6

погубляти, а спасати. І пійшли в інше село.

57 Стало ся ж, як ійшли вони, сказав у дорозі хтось до Него: Пійду слідом за Тобою, куди б нї пійшов, Господи.

58 I рече йому Ісус: **Лисицї** нори мають, і птиці небесні гнізда; **Син же чоловічий** не має, де голови прихилити.

59 Рече ж до другого: **Йди слідом за мною.** Він же каже: Господи, дозволь менї пійти перш поховати батька моого.

60 Рече ж йому Ісус: **Остав мертвим ховати своїх мерців, ти ж іди, проповідуй царство Боже.**

61 Рече ж і другий: Пійду слідом за Тобою, Господи; перше ж дай менї попрощатись із тими, що в дому моїм.

62 Рече ж до него Ісус: **Ніхто, положивши руку свою на рало й позираючи назад, не спосібен до царства Божого.**

10

1 Після ж цього настановив Господь і других сімдесят, та й післав їх по двоє перед лицем своїм у кожний город і місце, куди мав сам ійти.

2 Рече ж до них: **Жниво велике, робітника ж мало:** просить же Господа жнива, щоб випровадив робітників на жниво своє.

3 **Ійдіть;** ось я посилаю вас, як ягнят між вовки.

4 Не носіть калитки, нї торбини, нї обувя, і нікого в дорозі не витайте.

5 У котру ж господу ввійдете, перше кажіть: Впокій домові сьому;

6 і коли там буде син упокою, спочине на йому впокій ваш; коли ж нї, до вас вернеться.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 10:7 XXXV ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 10:20

7 У тім же дому зоставайтесь, ївши й пивши, що є в них: достоєн бо робітник нагороди своєї. Не ходіть од хати до хати.

8 І в который город увійдете, й приймуть вас, їжте що поставлять перед вами,

9 і сціляйте в ньому недужих, і кажіть їм: Наблизилося до вас царство Боже.

10 У который же город прийдете й не приймуть вас, вийшовши на улиці його, скажіть:

11 І порох, що поприлипав до нас із города вашого, обтрушуємо вам; тільки ж се знайте, що наблизилося до вас царство Боже.

12 Глаголю ж вам, що Содомлянам дня того одрадніщ буде, ніж городові тому.

13 Горе тобі, Хоразине! горе тобі, Витсаїдо! бо коли б у Тирі та Сидонії стались чудеса, що стали ся в вас, давно б, у веретищі та в попелі сидячи, покаялись.

14 Тільки ж Тирові й Сидонові одрадніщ буде на суді, ніж вам.

15 І ти, Капернауме, що аж до неба підняв ся, аж у пекло провалиш ся.

16 Хто слухає вас, мене слухає; а хто гордує вами, мною гордує; хто ж мною гордує, гордує Пославшим мене.

17 І вернулисѧ сїмдесять назад з радощами, кажучи: Господи, й біси корятъ ся нам в імя Твоє.

18 Рече ж їм: Видїв я сатану, як блискавку з неба падаючого.

19 Ось даю вам силу наступати на гадюки й на скорпиони, й на всю силу ворожу, й нїшо вам не шкодити ме.

20 Тільки ж бо сим не втішайтесь, що духи вам корятъ ся; втішайтесь ж більш, що імена ваші написані на небесах.

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 10:21 xxxvi ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 10:33

21 Того часу зрадів духом Ісус, і рече: **Дякую Тобі, Отче, Господи неба й землі, що втایв се від премудрих і розумних, а відкрив недоліткам.** Так, Отче: бо так воно вподобалось перед Тобою.

22 Усе передане мені від Отця; і ніхто не знає, хто Син, тільки Отець, і хто Отець, тільки Син та кому схоче Син одкрити.

23 І, обернувшись до учеників на самоті, рече: **Блаженні очі, котрі бачять, що ви бачите:**

24 **глаголю бо вам: Що многі пророки й царі хотіли бачити, що ви бачите, та й не бачили, й чути, що ви чуєте, та й не чули.**

25 І ось, законник один устав, спокушуючи Його й кажучи: Учителю, що робивши, життє вічне насліджу?

26 Він же рече до него: **В законі що написано? як читаєш?**

27 Він же, озвавшись, каже: Люби Господа Бога твого всім серцем твоїм, і всією душою твоєю, і всією силою твоєю, і всією думкою твоєю, та близнього твого, як себе самого.

28 Рече ж йому: **Право відказав єси. Се чини, то й жити меш.**

29 Він же, хотівши оправдити себе, каже до Ісуса: Хто ж мій близній?

30 Підхопивши ж Ісус, рече: **Чоловік один ійшов з Єрусалиму в Єрихон, і попав ся розбійникам, котрі, обдерши його й рані завдавши, пішли, зоставивши півмертвого.**

31 Слuchaєм ійшов якийся священик дорогою тією, і, побачивши його, пройшов мимо.

32 Так само ж і левит, лучившись на те місце, приступивши й подивившись, пройшов мимо.

33 Самарянин же один, ідучи дорогою, прийшов до

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 10:34 xxxvii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 11:3

него й, побачивши його, милосердував ся,

34 і, приступивши, обвязав рани його, ллючи оливу та вино, й, посадивши його на свою скотину, привів його в гостинницю, і пильнував його;

35 а назавтра, одходячи, вийняв два денарії, дав гостинникові, та й каже йому: Доглядай його, і що над се видаси, я, вернувшись, oddам тобі.

36 Хто ж оце з тих трох здається тобі ближнім тому, що попавсь між розбійники?

37 Він же каже: Хто зробив милость йому. Рече тоді йому Ісус: Іди ти чини так.

38 Сталося ж, як ійшли вони, увійшов Він у одно село; жінка ж одна, на ім'я Марта, прийняла Його в господу свою.

39 А була в неї сестра, звана Марія, котра, сївші в ногах у Ісуса, слухала слово Його.

40 Марта ж зайнялась великою послugoю; ставши ж каже: Господи, чи байдуже Тобі, що сестра моя одну мене заставила послугувати? Скажи ж їй, щоб мені помогала.

41 Озвавши ся ж рече їй Ісус: Марто, Марто, журиш ся та побиваєш ся про многе,

42 одного ж треба. Марія добру частину вибрала, що не відніметь ся від неї.

11

1 І сталося, як Він молив ся на одному місці, і як перестав, сказав один з учеників до Него: Господи, навчи нас молитись, як і Йоан навчив учеників своїх.

2 Рече ж їм: Коли молитесь, кажіть: Отче наш, що на небесах! Нехай святить ся імя Твоє, нехай прийде царство Твоє, нехай буде воля Твоя, як на небі, так і на землі.

3 Хліб наш щоденний дай нам сьогодні.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 11:4-17

4 І прости нам довги наші, як і ми прощаємо кожному довжникові нашему; й не введи нас у спокусу, а ізбави нас од лукавого.

5 І рече до них: Хто з вас мати ме приятеля, і прийде до него о півночі, і скаже йому: Друже, позич мені три хліби,

6 бо приятель мій прийшов до мене з дороги, й не маю що поставити перед ним;

7 а той із середини, озвавшись, скаже: Не турбуй мене; вже двері зачинені, і діти мої зо мною в постелі; не можу, вставши, дати тобі:

8 глаголю вам: Хоч і не дастъ йому, вставши, що він йому друг, та задля докучання його, вставши, дастъ йому, скільки йому треба.

9 І я вам глаголю: Просить, то й дастъ ся вам; шукайте, то й знайдете; стукайте, то й одчинить ся вам.

10 Кожен бо, хто просить, одержує; і хто шукає, знаходить; і хто стукає, тому відчиняють.

11 У кого ж з вас, батьків, просити ме син хліба, чи каменя подастъ йому? а як риби, чи замість риби гадюку подастъ йому?

12 Або коли просити ме яйця, чи подастъ йому скорпиона?

13 Коли ж ви, лихими бувши, знаєте добрі дари давати дітям вашим, як же більш Отець із неба, не дастъ Духа святого тим, що просять у Него?

14 І вигнав біса, а той був німий. Стало ся ж, як диявол вийшов, промовив німий; і дивувавсь народ.

15 Деякі ж з них казали: Вельзевулом, князем бісовським, виганяє біси.

16 Другі ж, спокушуючи Його, ознаки від Него шукали з неба.

17 Він же, знаючи думки їх, рече їм: Кожне царство,

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 11:18 XXXIX ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 11:30

проти себе розділивши, пустіє; і господа — проти господи, падає.

18 Коли ж і сатана проти себе розділить ся, як устоїть царство його? Бо кажете, що Вельзевулом виганяю біси.

19 Коли ж я Вельзевулом виганяю біси, то сини ваші ким виганяють їх? Тим суддями вашими вони будуть.

20 Коли ж пальцем Божим виганяю біси, то конче пристигло до вас царство Боже.

21 Коли ж сильний, в'оруживши, стереже свого двору, то в спокою добро його.

22 Коли ж сильніший над ним, прийшовши, подужає його, то всю зброю його бере, що на неї вповав, та й роздає здобич його.

23 Хто не зо мною, той проти мене; і хто не збирає зо мною, розсипає.

24 Як же нечистий дух вийде з чоловіка, то блукає по безвіддях, шукаючи впокою, і, не знайшовши, каже: Вернусь до домівки моєї, звідкіля вийшов.

25 I прийшовши знайде її виметену й прибрану.

26 Тоді йде та бере сім інших духів, зліших над себе; і, ввійшовши, домують там; і буде останнє чоловіка того гірше першого.

27 Стало ся ж, як промовляв Він се, піднявши одна жінка зміж народу голос, каже Йому: Блаженна утроба, що носила Тебе, й соски, що ссав еси.

28 Він же рече: Блаженні ж і ті, що слухають слово Боже, та й хоронять його.

29 Як же народ громадив ся, почав глаголати: Кодло се лукаве; воно ознаки шукає, і не дасть ся ознака йому, тільки ознака Йони пророка.

30 Бо, як Йона був ознакою Ниневянам, так буде й Син чоловічий кодлу сьому:

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 11:31 xl ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 11:43

31 Цариця полуценна встане на суд із чоловіками
кодла сього, та й осудить їх: бо прийшла вона з
краю землї послухати премудрості Соломонової; а
ось більший Соломона тут.

32 Ниневяне встануть на суд із кодлом сим, та й
осудять його; бо покаялись по проповіді Йониній; а
ось більший Йони тут.

33 Ніхто ж, засвітивши съвічку, на потайному не
ставить, нї під посудину, а на съвічнику, щоб хто
входить, съвітло бачив.

34 Съвітло тїлу око; коли ж оце око твоє ясне буде,
то й все тіло твоє съвітле: коли ж лихе буде, то й тіло
твоє темне.

35 Гледи ж оце, щоб съвітло, що в тобі, не була
темрява.

36 Коли ж тіло твоє все съвітле, не маючи ніякої
частини темної, то буде съвітле все, як би съвічка
сяєвом просвічувала тебе.

37 Як же Він промовляв, просив Його Фарисей один,
щоб обідав у него; ввійшовши ж, сів за столом.

38 Фарисей же, побачивши, здивував ся, що перше
не обмив ся перед обідом.

39 Рече ж Господь до него: Тепер ви, Фарисеї,
верх чаші і блюда очищаєте; середина ж ваша повна
здирства та лукавства.

40 Безумні! хиба, хто зробив верх, і середини не
зробив.

41 Тільки давайте милостиню з того, що є, і ось усе
чисте вам буде.

42 Та горе вам, Фарисеї! бо даєте десятину з мяти,
руті і всякого зілля, а минаєте суд і любов Божу. Се
повинні були чинити, да й того не залишати.

43 Горе вам, Фарисеї! бо любите перві сїдалища по
школах і витання на торгах.

44 Горе вам, письменники та Фарисеї, лицеміри! бо ви мов гроби, що їх невидко, й люде, ходячи поверх них, не знають.

45 Озвав ся ж один з законників, і каже Йому: Учителю, так говорячи, ти й нас обижаєш.

46 Він же рече: I вам, законникам, горе! що накладуєте людям тягарі, котрі важко носити, а самі одним пальцем вашим не приторкнетесь до тягарів.

47 Горе вам! що будуєте гроби пророкам, батьки ж ваші повбивали їх.

48 Правдиво ви съвідкуєте, і любі вам учинки батьків ваших; бо се вони повбивали їх, ви ж будуєте їм гроби.

49 Тим і премудрість Божа глаголе: Пішли до них пророків та апостолів, і інших з них вони вбивати муть та гонити муть,

50 щоб відомстити за кров усіх пророків, пролиту від основання съвіта, кодлу съому,

51 від крові Авеля аж до крові Захарії, що поліг між жертвінною й храмом. Так, глаголю вам, відомстить ся кодлу съому.

52 Горе вам, законники! що ви взяли ключ розуміння: самі не ввійшли, й тим, що входять, заборонили.

53 Як же промовляв Він се до них, стали письменники та Фарисеї вельми наступати на Него, й допитуватись у Него про многі речі,

54 чигаючи на Него й шукаючи вхопити що з уст Його, щоб обвинувати Його.

12

1 Тим часом, як зібралась тьма народу, так що топтало одно одного, почав глаголати ученикам своїм: Перш усього остерегайтесь квасу Фарисейського, чи то лицемірства.

2 Нічого бо нема закритого, що не відкриєть ся, ані захованого, що не виявить ся.

3 Тим, що ви потемки промовили, повидну чути муть; і що на ухо казали ви в коморах, проповідувати меться на домах.

4 Глаголю ж вам, другам моїм: Не лякайтесь тих, що вбивають тіло, а потім не можуть більш нічого заподіяти.

5 Я ж покажу вам, кого лякатись: Лякайтесь того, хто, вбивши, властъ має вкинути в пекло. Так, глаголю вам, того лякайтесь.

6 Хиба пятеро горобців не продають за два шаги? й один же з них не забутий перед Богом.

7 Тільки ж і волоссє на голові вашій усе полічене. Не лякайте ся ж оце: ви многих горобців дорожчі.

8 Глаголю ж вам: Всякий, хто визнавати ме мене перед людьми, й Син чоловічий визнавати ме його перед ангелами Божими.

9 Хто ж відречеть ся мене перед людьми, того відречусь перед ангелами Божими.

10 І всякий, хто скаже слово на Сина чоловічого, простить ся йому; хто ж на съятого Духа хулив, не простить ся.

11 Коли ж приведуть вас у школи, та до урядів, та до властей, не дбайте про те, як або чим боронити метесь, або що казати мете:

12 бо съятий Дух учити ме вас тієї години, що треба говорити.

13 Каже ж Йому один з народу: Учителю, скажи братові моєму, щоб поділив ся зо мною насліддем.

14 Він же рече йому: Чоловіче, хто настановив мене суддею або ділителем над вами?

15 Рече ж до них: Остерегайтесь і бережітесь зажерливості; бо не в тім комусь житте його, щоб надто мати з достатків своїх.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 12:16 xlviі ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 12:31

16 Сказав же приповість до них, глаголючи: В одного багатого чоловіка вродила добре земля;

17 і думає він сам собі, говорячи: Що мені робити, що не маю куди звезти овоці мої?

18 І каже: От що зроблю: Розберу клуні мої та більші побудую, і звезу туди всі плоди мої і добро мое.

19 І скажу душі моїй: Душе, маєш багацько добра, зложеного на літа многі; спочивай, їж, пий, весели ся.

20 Рече ж йому Бог: Безумний, сієї ночі душу твою візьмуть у тебе; що ж надбав єси, кому буде?

21 Оттак, хто скарбує для себе, а не в Бога багатіє.

22 Рече ж до учеників своїх: Тим глаголю вам: Не журіть ся душою вашою, що їсти мете, ані тілом, чим з'одягнетесь.

23 Душа більша їжі, а тіло одежі.

24 Погляньте на круки: що не сіють і не жнутъ; у них ні комори, ні клуні, а Бог годує їх; як же більше луччі ви птаства?

25 Хто ж з вас, журавившись, може прибавити до зросту свого один локітъ?

26 Коли ж ви й найменьшого не можете, то чого про інше журитеся?

27 Погляньте на лилії, як вони ростуть: не працюють і не прядуть; глаголю ж вам, що й Соломон у всій славі своїй не з'одягав ся, як одна з сих.

28 Коли ж траву, що сьогодні на полі, а завтра буде в піч укинута, Бог так з'одягає; то як більше вас, маловіри?

29 І ви не шукайте що вам їсти, або що пити, й не несітесь (високо);

30 того бо всього народи сьвіту шукають; Отець же ваш знає, що треба вам сього.

31 Лучче шукайте царства Божого, а се все додасть

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 12:32 xliv ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 12:45

ся вам.

32 Не лякай ся, мале стадо: бо вподобалось Отцеві вашому дати вам царство.

33 Продавайте достатки ваші, і подавайте милостиню; робіть собі сакви, що не ветшають, скарб, що не вбавляється на небесах, де злодій не приступає, ані міль не єсть.

34 Де бо скарб ваш, там і серце ваше буде.

35 Нехай будуть поясниці ваші підперезані, і съвітильники позасъвічувані,

36 і ви подобні людям, що дожидають пана свого, коли вертати меться з весілля, щоб, як прийде та постукає, зараз одчинити йому.

37 Блаженні слуги ті, котрих, прийшовши пан, знайде їх пильнющих: істино глаголю вам, що підпережеться та й посадовить їх за стіл, і, приступивши, послугувати ме їм.

38 І коли прийде о другій сторожі, або о третій сторожі прийде, і знайде так, блаженні слуги ті.

39 Се ж знайте, що, коли б знов гоподар, о котрій годині злодій прийде, пильнував би, й не дав би підкопати господи своєї.

40 Тим і ви будьте готові; бо, котрої години не думаєте, Син чоловічий прийде.

41 Каже ж Йому Петр: Господи, чи до нас приповість сю глаголеш, чи до всіх?

42 Рече ж Господь: Хто єсть вірний і розумний дворецький, що поставить його пан над челяддю своєю, видавати у пору визначену харч?

43 Блажен слуга той, котрого, пан прийшовши, знайде, що робить так.

44 По правді глаголю вам, що над усім достатком своїм поставить його.

45 Коли ж слуга той скаже в серці своїм: Барить ся

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 12:46 xlv ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 12:58

пан мій прийти, та й зачне бити рабів і рабинь, їсти, та пiti, та впиватись,

46 прийде пан того слуги дня, котрого не сподiвається, і години, котрої не знає, та й вiдлучить його, та долю його з невiрними положить.

47 Той же слуга, що знав волю пана свого, та й не приготувив ся, анi зробив по волi його, буде битий много.

48 Хто ж, не знавши, зробив достойне биття, буде битий мало. Вiд усякого бо, кому дано багато, багато вимагати меть ся вiд него; а кому прибавлено багато, бiльш спитаєть ся вiд него.

49 Огонь прийшов я кинути на землю; і чого хочу? — тiльки щоб запалав уже.

50 Хрещеннем же маю хреститись, і як менi важко, доки се скiнчити ся!

51 Чи думаете, що впокiй прийшов я дати на землi? Нi, глаголю вам, а роздiленnє:

52 буде бо вiд нинi пятеро в однiй хатi роздiлених, троє против двох, і двоє против трох.

53 Стане батько рiзно против сина, а син против батька; мати против дочки, а дочка против матери; свекруха против невiстки своєї, і невiстка против свекрухи своєї.

54 Рече ж i до народу: Як побачите хмару, що виступає вiд заходу, зараз кажете: Ливень буде, та буває так.

55 А як вiтер полуденний вiє, кажете, що спека буде, та буває.

56 Лицемiри, лицe землi і неба вмiєте пiзнавати, часу ж сього як не розпiзнаєте?

57 Чом же ти про себе не судите право?

58 Як бо йдеш iз противником твоїм перед князя, то вдорозi дбай, щоб збутись його; щоб не потяг тебе до

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 12:59 xlvi ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 13:12

суддї, а суддя не передав тебе слузі, а слуга не вкинув тебе в темницю.

59 Глаголю тобі, не вийдеш звідтіля, доки й останнього мідяка не віддаси.

13

1 Нагодили ся ж деякі того часу, оповідуючи Йому про Галилейців, котрих кров Пилат змішав з жертвами їх.

2 І озвавшись Ісус, рече їм: Чи думаете, що Галилейці сї грішніші від усіх Галилейців були, що так постраждали?

3 Ні, глаголю вам; тільки ж, коли не покаєтесь, усі так само погинете.

4 Або ті вісімнайцять, що впала на них башта в Силоамі та й побила їх, думаете, що сї були більші довжники, над усіх людей що живуть в Єрусалимі?

5 Ні, глаголю вам; тільки ж, коли не покаєтесь, то всі так само погинете.

6 Сказав же сю приповість: Смоківницю мав хтось у винограднику своїм посаджену; й прийшов овошу шукати на ній, та й не знайшов.

7 Рече ж до винаря: Ось три роки приходжу, шукаючи овошу на смоківниці сїй, та й не знаходжу. Зрубай її: на що й землю займає?

8 Він же, озвавшись, каже Йому: Господи, зостав її на се літо, поки прокопаю круг неї та обложу гноєм;

9 чей зродить овощ; коли ж ні, тоді зрубаєш її.

10 Навчав же в одній школі по суботам.

11 І ось була жінка, маючи духа недуги вісімнайцять років, і була згорблена, й не могла зовсім випростатись.

12 Побачивши ж її Ісус, покликав, і рече їй: Жінко, одзволилася еси від недуги твоєї.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 13:13–17

13 І положив на неї руки, й зараз стала права, й прославляла Бога.

14 Озвав ся ж шкільний старшина, досадуючи, що в суботу сцілив Ісус, і каже народові: Є шість днів, в котрі годить ся робити; оттоді ж приходьте, та й сцілляйтесь, а не субітнього дня.

15 Відказав тоді Йому Господь, і рече: Лицеміри, хиба не кожен з вас у суботу одвязує вола свого або осла від ясел, та веде пойти?

16 Сю ж дочку Авраамову, що вязав сатана, бач, вісімнайзять років, чи не годилося одзволити од вязила сього в день субітній?

17 І, як се промовив, засоромились усі противники Його, а всі люде радувались усім славним, що сталося від Него?

18 Рече ж: Кому подобне царство Боже? й кому уподоблю його?

19 Подобне воно зерну горчиці, що взявши чоловік, кинув у город свій, і виросло воно, й стало дерево велике; й птаство небесне кублилось між гіллем його.

20 І знов рече: Кому уподоблю царство Боже?

21 Подобне воно квасу, що взявши жінка, розчинила у трох мірках борошна, поки вкисне все.

22 І проходив через городи й села, навчаючи й верстаючи дорогу до Єрусалиму.

23 Каже ж один Йому: Господи, чи тих мало, що спасають ся? Він же рече до них:

24 Силкуйтесь увійти тіснimi ворітми; бо многi, глаголю вам, шукати муть увійти, та й не здолiють.

25 І, як устане господар та зачинить двері, а ви зачнете, стоячи знадвору, стукати в двері, говорячи: Господи, Господи, відчини нам, то озвавшись, скаже вам: Не знаю вас, звiдкiля ви;

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 13:26 – xlviії ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 14:2

26 тоді станете казати: Ми їли перед Тобою й пили, й по улицях наших навчав еси.

27 І скаже: Глаголю вам, що не знаю вас, звідкіля ви: уступіть ся від мене, всі, що робите неправду.

28 Там буде плач і скреготаннє зубів, як побачите Авраама, та Ісаака, та Якова і всіх пророків у царстві Божому, себе ж вигнаних геть.

29 І прийдуть од сходу й заходу, і від півночі й півдня, та й сядуть у царстві Божому:

30 І ось є останній, що будуть перві, й перві, що будуть останні.

31 Того дня приступили деякі Фарисеї, кажучи Йому: Зійди звідсіля, бо Ірод хоче Тебе вбити.

32 І рече їм: Ідіть та скажіть лисиці тій: Ось виганяю біси, й сцілення роблю сьогодні й завтра, а третього дня скінчується.

33 Тільки ж мушу сьогодні і завтра й дального дня ходити, бо не можна пророкові загинути остронь Єрусалиму.

34 Єрусалиме, Єрусалиме, що вбиваєш пророків і каменуєш посланих до тебе! скільки раз хотів я зібрати діти твої, як курка своє гніздо під крила, й не схотіли.

35 Оце ж оставляється ся вам господа ваша пуста; істино ж глаголю вам: Що не побачите мене, доки прийде час, що скажете: Благословен грядущий в імя Господнє.

14

1 І сталося, як прийшов Він у господу до одного із старших Фарисейських у суботу їсти хліб, були й вони, назираючи Його.

2 І ось один чоловік у водянці* був перед Ним.

* 14:2 У водяній пухлині.

3 И озвавшись Ісус, рече до законників та Фарисеїв, глаголючи: **Чи годить ся в суботу сціляти?**

4 Вони ж мовчали. И взявши сцілив його, та й відпустив.

5 И, озвавшись до них, рече: **В кого з вас осел або віл упаде в колодязь, чи зараз не витягне його субітнього дня?**

6 И не змогли вони відказати Йому знов проти сього.

7 Сказав же до запрошених приповість, постерігши, як перві місця вибирають, глаголючи до них:

8 Коли запрошений ти від кого на весілле, то не сїдай на першому місці, щоб часом поважніший тебе не був запрошений від него,

9 і прийшовши той, хто запросив тебе й його, не сказав тобі: Дай сьому місце; а тоді доведеться тобі з соромом останнє місце заняти.

10 Ні, коли ти запрошений, прийшовши сїдай на останньому місці, щоб, як прийде, хто запросив тебе, сказав тобі: Друже, сїдай вище. Тоді буде тобі слава перед тими, що сидять з тобою.

11 Бо кожен, хто нести меть ся вгору, принизить ся, хто ж принизується, піде вгору.

12 Рече ж і тому, що запросив його: **Коли справляєш обід або вечерю, не клич приятелів твоїх, ні братів твоїх, ні сусід багатих; щоб часом і вони тебе не запросили, я не було тобі відплати.**

13 Ні, коли справляєш гостину, запрошуй убогих, калік, кривих, сліпих;

14 то будеш блажен, бо не мають чим віддати тобі; віддасться ся бо тобі у воскресенню праведних.

15 Почувши ж се один з сидячих з Ним, каже Йому: **Блажен, хто їсти ме хліб у царстві Божім.**

16 Він же рече йому: **Один чоловік справив вечерю**

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 14:17 1 ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 14:29

велику, та й запросив многих;

17 і піslав слугу свого часу вечері сказати запрошеним: Ійдіть, бо вже все готове.

18 I почали рядом відпрошуватись усі. Первий сказав йому: Поле купив я, то мушу піти та подивитись на него. Прошу тебе, вибач мені.

19 A другий сказав: П'ять ярем волів купив я, і йду спробувати їх. Прошу тебе, вибач мені.

20 A знов другий сказав: Я одруживсь, тому й не можу прийти.

21 I прийшовши слуга той, оповів панові своєму. Тоді прогнівившись господар, рече слузі своєму: Вийди хутко на дороги та на улиці городські, та вбогих, та калік, та кривих, та сліпих поприводь сюди.

22 I рече слуга: Пане, сталось, як звелів єси, та й ще є місце.

23 I рече пан до слуги: Вийди на шляхи та на загороди, та й силуй увійти, щоб повна була господа моя.

24 Глаголю бо вам, що ніхто з чоловіків тих запрошених не покоштує моєї вечері.

25 Ійшло ж із Ним пребагато народу; й обернувшись рече до них:

26 Коли хто приходить до мене, й не зненавидить батька свого, й матір, і жінку, й діти, й братів, і сестер, та ще й свою душу, не може учеником моїм бути.

27 I хто не носить хреста свого й не ходить слідом за мною, не може бути учеником моїм.

28 Xто бо з вас, задумавши башту будувати, перше сівши не полічить видатку, чи має на скінченне?

29 щоб часом, як положить він основину, та не спроможеться скінчiti, всі, дивлячись, не стали сьміятись із него, кажучи:

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 14:30 і ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 15:7

30 Що сей чоловік почав будувати, та й не спромігся скінчiti.

31 Або який цар, ідучи на війну, ударити на другого царя, сївши перше не порадити ся, чи можливо з десятма тисячами устояти проти того, хто з дванайцятьма тисячами йде на него.

32 Коли ж нї, то ще як той далеко, посли піславши, просить примирря.

33 Так оце всякий з вас, хто не відцураєть ся від усього свого достатку, не може моїм учеником бути.

34 Добро сіль; коли ж сіль звітріє, то чим приправити?

35 Нї в землю, нї в гній не годить ся вона; геть викидають її. Хто має уші слухати, нехай слухає.

15

1 Приближували ся ж до Него всi митники й грiшники, слухати Його.

2 I нарекали Фарисеї та письменники, кажучи: Що сей грiшник i приймає i єсть iз ними.

3 Сказав же до них приповiсть сю, глаголючи:

4 Которий чоловiк з вас, мавши сотню овечок, та загубивши одну з них, не зоставить дев'ятьдесять i дев'ять у степу, та не пiйде за загубленою, доки знайде її?

5 A знайшовши, положить на плечi собi, радiючи.

6 I, прийшовши до дому, скликає другiв та сусiд, кажучи їм: Радуйтесь зо мною, бо я знайшов овечку мою загублену.

7 Глаголю вам, що оттак радiсть буде на небi над одним грiшником каючим ся, бiльше нiж над дев'ятьдесять i дев'ятьма праведниками, котрим не треба покаяння.

8 Або котора жінка, мавши десять драхім, коли згубить драхму одну, не съвітить съвітла, та не вимітає хати, та не шукає пильно, доки знайде?

9 А знайшовши кличе подруг та сусідок, кажучи: Радуйтесь зо мною, бо я знайшла драхму, що була згубила.

10 Так, глаголю вам, радість буде перед ангелами Божими над одним грішником каючим ся.

11 Рече ж: Один чоловік мав два сини,

12 і сказав молодший з них батькові: Отче, дай мені частину маєтку, що впадає мені. І розділив їм прожиток.

13 I не по многих днях, зібравши все молодший син, від'їхав у землю далеку, та й пропратив там маєток свій, живучи блудно.

14 Як же проїв усе, настало голоднеча велика в землі тій; і почав він терпіти недостаток.

15 I пійшовши пристав до одного з міщан землі тієї; і післав той його на поля свої пасти свині.

16 I бажав він сповнити живіт свій лушпиннєм, що єли свині, та й ніхто не давав йому.

17 Опамятившись же, сказав: Скільки наймитів у батька моого надто мають хліба! я ж голодом погибаю.

18 Уставши, пійду до батька моого, й скажу йому: Отче, згрішив я на небо й перед тобою,

19 і вже недостоєн зватись сином твоїм; прийми мене як одного з наймитів твоїх.

20 I вставши пійшов до батька свого. Ще ж він далеко був, побачив його батько його, й змилосердивсь, і побігши упав на шию йому, й поцілував його.

21 Каже ж йому син: Отче, згрішив я на небо й перед тобою, і вже не достоєн зватись сином твоїм.

22 Каже ж батько до слуг своїх: принесіть шату найпершу та й одягніть його; й дайте перстень на

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 15:23 іiii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 16:2

руку йому, й чоботи на ноги;

23 і, привівши теля годоване, заколіть і ївши веселімось:

24 бо сей син мій мертвий був, та й ожив; згинув був, та й знайшов ся. І почали веселитись.

25 Був же син його старший на полі, і, як ідучи зближавсь до господи, почув съпіви да танцї.

26 І покликавши одного з слуг, питав, що б се було таке.

27 Той же каже йому: Що брат твій прийшов, і заколов батько твій теля годоване, що здорового його прийняв.

28 Розсердив ся ж і не схотів увійти. Оце ж батько його вийшовши просив його.

29 Він же, озвавшись, рече батькові: Ось стільки літ служу тобі, й ніколи заповіді твоєї не переступив, та й ніколи мені не дав еси козеняти, щоб з приятелями моїми повеселитись;

30 як же син твій сей, проївші свій прожиток з блудницями, прийшов, заколов еси йому теля годоване.

31 Він же рече йому: Дитино, ти все зо мною еси, і все, що мое, твоє;

32 веселити ж ся і радувати ся треба було, що брат твій сей мертвий був, та й ожив, і згинув був, та й знайшов ся.

16

1 Промовив же і до учеників своїх: Один чоловік був багатий, що мав приставника; і обвинувачено сього йому, що розсипає маєток його.

2 І, покликавши його, каже йому: Що се чую про тебе? Дай мені перелік з твого приставництва, бо не можна вже тобі бути приставником.

3 Каже ж у собі приставник: Що мені робити, що пан мій бере приставництво від мене? Копати не вмію, просити соромлюсь.

4 Знаю, що зроблю, щоб, як відставлений буду від приставництва, прийняли мене в господі свої.

5 I покликавши кожного з довжників пана свого, каже первому: Скільки ти винен панові моєму?

6 Він же каже: Сто мір оливи. I каже йому: Візьми твою розписку, та сївши хутко, пиши п'ятьдесят.

7 Потім другому каже: Ти ж скільки винен? Він же каже: Сто мір пшениці. I каже йому: Візьми твою розписку, та напиши вісімдесят.

8 I похвалив пан приставника неправедного, що мудро вчинив; сини бо віку цього мудріші над синів съвітла в роді своїм.

9 I я вам глаголю: Робіть собі приятелів від мамони неправди, щоб, як будете в недостатках, прийняли вас у вічні оселі.

10 Вірний у найменшому, і в великому вірний, а в найменшому неправедний, і в великому неправедний.

11 Коли ж оце у неправедній мамоні вірні не будете, то правдиве хто вам звірить?

12 I коли у чужому вірні не були, ваше хто вам дастя?

13 Жаден слуга не може двом панам служити: або одного ненавидіти ме, а другого любити ме; або до одного прихилитися, а другим гордувати ме. Не можете Богові служити й мамоні.

14 Чули ж се все й Фарисеї, що були сріблолюбцями, та й насьміхались із Него.

15 I рече їм: Ви оправдуєте себе перед людьми, Бог же знає серця ваші, бо що в людей високе, те огіда перед Богом.

16 Закон і пророки до Йоана. З того ж часу царство Боже благовіствується, і кожен силою здобуває його.

17 Легше ж небу та землі перейти, ніж із закону одній титлії пропасти.

18 Всякий, хто розводиться з жінкою своєю, і жениться з іншою, робить перелюб; і всякий, хто жениться з розведеною з чоловіком, робить перелюб.

19 Один же чоловік був заможний, і одягавсь у кармазин та висон, і жив що-дня пишно.

20 Убогий же один був, на ім'я Лазар, що лежав перед ворітами його ввесь у струпі,

21 і бажав погодуватись окружинами, що падали з стола багатиревого; тільки ж і собаки приходячи лизали рані його.

22 Сталося ж, що вмер убогий, і перенесли його ангели на лоно Авраамове; умер же й багатир і поховали його.

23 І в пеклі зняв він очі свої, бувши в муках, і побачив оддалеки Авраама, як Лазаря на лоні його.

24 І покликнувши він, каже: Отче Аврааме, помилуй мене та пішли Лазаря, нехай умочить конець пальця свого в воду та прохолодить язик мій; бо я мучусь у поломі сьому.

25 Рече ж Авраам: Дитино, спогадай, що прийняв єси добре твоє в життю твоєм, а Лазар так само лихе; тепер же він тут утішається, а ти мучишся.

26 Та ще й до того, між нами й вами пропасть велика утвердилася, щоб короті схотіли перейти звідсіля до вас, не здоліли; ані звідтіля до нас не перейшли.

27 Каже ж він: Благаю ж тебе, отче, щоб післав його до дому батька моого:

28 маю бо п'ять братів; нехай съвідкує їм, щоб і вони не прийшли у се місце муки.

29 Рече йому Авраам: Мають вони Мойсея і

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 16:30 lvi ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 17:11

пророків; нехай слухають їх.

30 Він же каже: Нї, отче Аврааме; тільки ж, коли б хто з мертвих прийшов до них, покаютъ ся.

31 Рече ж йому: Коли Мойсея і пророків не слухають, то, коли б хто й з мертвих воскрес, не піймуть віри.

17

1 Рече ж до учеників: Не можна не прийти поблазням; горе ж, через кого приходять!

2 Лучче б йому було, коли б жорно млинове почеплено на шию йому, та й укинуто в море, нїж щоб зблазнив одного з малих сих.

3 Озирайтесь на себе. Коли погрішить проти тебе брат твій, докори йому, й коли покаетъ ся, прости йому.

4 І коли сїм раз на день погрішить проти тебе, й сїм раз на день обернеть ся до тебе, кажучи: Каюсь; прости йому.

5 І казали апостоли Господеві: Прибав нам віри.

6 Рече ж Господь: Коли б ви мали віру з зерно горчицї, то сказали б шовковинї оцїй: Викоренись і посадись у морю, то послухала б вас.

7 Хто ж з вас, слугу мавши, ратая чи пастуха, як ійде з поля, скаже йому зараз: Прийшовши сїдай їсти?

8 А чи не скаже йому: Наготов менї що вечеряти, та підперезаввшись послугуй менї, поки їсти му та пити му, а потім їсти меш і пити меш ти?

9 Чи дякує тому слузї, що зробив, що звелено йому?

10 Так і ви, коли зробите все, що звелено вам, кажіть: Що слуги ми нїкчемні; бо, що повинні зробити, зробили.

11 І сталось, як ійшов Він у Єрусалим, і проходив серединою Самарії та Галилеї,

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 17:12 Lvii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 17:27

12 і, як увійшов ув одно село, зустріло Його десять прокажених чоловіків, що стояли oddалеки.

13 I піднесли вони голос, кажучи: Ісусе, наставниче, помилуй нас.

14 I побачивши рече їм: **Ідіть покажіть себе священикам.** I сталось, як пійшли вони, очистились.

15 Один же з них, бачивши, що одужав, вернувшись, голосом великим прославляючи Бога,

16 і, припав лицем до ніг Його, дякуючи Йому; а був він Самарянин.

17 Озвав ся ж Ісус і рече: **Чи не десять очистились? девять же де?**

18 Не знайшлись, щоб вернувшись oddати славу Богу, тільки чужоземець сей?

19 I рече Йому: Уставши йди; віра твоя спасла тебе.

20 Як же спитали Його Фарисеї, коли прийде царство Боже, відказав їм, і рече: **Не прийде царство Боже з постореганнєм,**

21 ані казати муть: Дивись, ось воно; або: Дивись, он, бо царство Боже у вас усередині.

22 Рече ж до учеників: Прийдуть дні, що бажати mete один з днів Сина чоловічого видіти, та й не побачите.

23 I казати муть вам: Дивись, ось; або: Дивись, он; не йдіть і не ганяйтесь.

24 Бо, як близкавиця, близнувши з одного краю під небом, до другого краю під небом съвітить, так буде й Син чоловічий дня свого.

25 Перше ж мусить Він багато терпіти, й відцурається Його рід сей.

26 I як сталось за днів Ноя, так буде й за днів Сина чоловічого.

27 Їли, пили, женились, оддавались, аж до дня, як увійшов Ной у ковчег, і настав потоп, та й вигубив усіх.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 17:28 Lviii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 18:6

28 Так само, як сталося і за Лота; їли, пили, торгували, продавали, насаджували, будували,

29 котого ж дня вийшов Лот із Содома, линуло огнем та сіркою з неба та й вигубило всіх.

30 Так же буде й в день, котого Син чоловічий відкриється.

31 Того дня, хто буде на криші, а надібє його в хаті, нехай не злазить узяти його; й хто на полі, так само нехай не вертається назад.

32 Спогадайте Лотову жінку.

33 Коли хто шукати ме душу свою спасти, погубить її, а хто погубить її, оживить її.

34 Глаголю вам, тієї ночі буде двоє на однім ліжку; один візьметься, а другий зоставить себе.

35 Дві молоти муть укупі; одна візьметься, а друга зоставить себе.

36 Двоє будуть у полі; один візьметься, а другий зоставить себе.

37 I озвавшись кажуть до Него: Де, Господи? Він же рече їм: Де тіло, там збирати муться орли.

18

1 Сказав же й приповість їм про те, що треба по всякий час молитись, а не внивати,

2 глаголючи: Один суддя був у якомусь городі, й Бога не боявся, і чоловіка не соромився.

3 Вдовиця ж була одна у городі тім, і прийшла до него, кажучи: Помстись за мене над противником моїм.

4 I не хотів довго, потім же каже в собі: Хоч і Бога не боюсь, і чоловіка не соромлюсь,

5 то, що докучає мені вдова ся, помщусь за неї, щоб, без перестану ходячи, не докучала мені.

6 Рече ж Господь: Слухайте, що суддя неправедний каже!

7 Бог же чи не помстив ся б за вибраних своїх, що голосяТЬ до Него день і ніч, хоч довго терпить про них?

8 Глаголю вам, що помстить ся за них незабаром. Тільки ж Син чоловічий прийшовши, чи знайде віру на землі?

9 Сказав же й до інших, що вповали на себе, що вони праведні, та гордували другими, приповість сю:

10 Два чоловіки ввійшли в церкву помолитись: один Фарисей, а другий митник.

11 Фарисей, ставши, так у собі молив ся: Боже, дякую Тобі, що я не такий, як інші люди, здирщики, неправедні, перелюбні, або як оцей митник.

12 Я пощу два рази на тиждень, даю десятину з усього, що придано.

13 А митник, оддалеки ставши, не хотів і очей до неба звести, а бив у груди себе, кажучи: Боже, милостивий будь мені грішному.

14 Глаголю вам: пійшов сей до дому свого оправданий більш, ніж той; бо кожен, хто несеть ся вгору, принизить ся; хто ж принижується, піде вгору.

15 Приносили ж Йому й дітей, щоб до них приторкнувшись; бачивши ж ученики, заказували їм.

16 Ісус же, покликавши їх, рече: Пустіть діток приходити до мене й не бороніть їм; таких бо царство Боже.

17 Істино глаголю вам: Хто не прийме царства Божого, як дитина, не ввійде в него.

18 І питав Його один старшина, кажучи: Учителю благий, що робивши життє вічне насліджу.

19 Рече ж Йому Ісус: Чого мене звеш благим? ніхто не благий, тільки один, Бог.

20 Заповіді знаєш: Не чини перелюбу, Не вбивай,

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 18:21 lx ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 18:35

Не кради, Не съвідкуй криво, Поважай батька твого й матір твою.

21 Він же каже: Се все хоронив я з малку мого.

22 Почувши ж се Ісус, рече йому: Ще одного тобі недостає: усе, що маєш, продай та й роздай убогим, і мати меш скарб на небі; та й приходь, ійди слідом за мною.

23 Він же, почувши се, став вельми сумний, був бо дуже багатий.

24 Побачивши ж його Ісус, що вельми сумний став, рече: Як тяжко багацтва маючи увійти в царство Боже!

25 Легше бо верблюдovі кріз ушко голки пройти, ніж багатому в царство Боже ввійти.

26 Казали ж ті, що чули: То хто ж може спастись?

27 Він же рече: Неможливе у людей — можливе у Бога.

28 Каже ж Петр: Ось ми покинули все, та й пійшли слідом за Тобою.

29 Він же рече їм: Істино, істино глаголю вам: Що нема нікого, хто покинув господу, або родителів, або братів, або жінку, або діти задля царства Божого,

30 та й не приняв багато більше часу цього, а в віку будучому життє вічне.

31 Узвавши ж дванадцятьох, рече до них: Оце йдемо в Єрусалим, і станеться все, що написано через пророків, Синові чоловічому.

32 Буде бо виданий поганам, і насыміхати муть ся з Него, й зневажати муть Його, й плювати муть на Него,

33 і бивши убютъ Його; а третього дня воскресне.

34 А вони нічого того не зрозуміли; й було слово се закрите від них, і не розуміли глаголаного.

35 Стало ся ж, як наблизив ся до Єрихона, один сліпий сидів при дорозі просячи;

36 чувиши ж, що народ йде мимо, спитав, що б се було.

37 Сказали ж йому, що Ісус Назарянин іде мимо.

38 I покликнув, кажучи: Ісусе, сину Давидів, помилуй мене.

39 А ті, що йшли попереду, сварили на него, щоб мовчав; він же ще більш кричав: Сину Давидів, помилуй мене.

40 Ставши ж Ісус, звелів його привести до себе; як же наблизився він, спитав його,

41 глаголючи: **Що хочеш, щоб зробив тобі?** Він же каже: Господи, щоб прозрів.

42 А Ісус рече йому: **Прозри: віра твоя спасла тебе.**

43 I зараз прозрів, та й пішов слідом за Ним, прославляючи Бога; і ввесь народ, побачивши се, оддав хвалу Богові.

19

1 I вийшовши проходив через Єрихон.

2 I ось чоловік, на ім'я званий Закхей, а був він старший між митниками, й був заможний.

3 I бажав бачити Ісуса, хто Він, та не зміг за народом, бо малого був зросту.

4 I, побігши наперед, виліз на шовковицю, щоб подивитись на Него; бо туди мав проходити.

5 I, як прийшов на те місце, споглянувши Ісус, побачив його, й рече до него: **Закхею, злізь боржай додолу; сьогодні бо в дому твоїм треба мені бути.**

6 I зліз він боржай, і прийняв Його радіючи.

7 I бачивши всі, нарікали, кажучи: **Що до грішника чоловіка пішов у гостину.**

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 19:8 lxii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 19:22

8 Ставши ж Закхей, каже до Господа: Ось половину достатку моого, Господи, даю вбогим; і коли кого чим обидив, віддаю вчетверо.

9 Рече ж до него Ісус: Що сьогодні спасенне домові сьому сталося, бо й він син Авраамів:

10 прийшов бо Син чоловічий, щоб шукати й спасати погибше.

11 Як же слухали вони се, додавши сказав приповість: бо був Він близько Єрусалиму, й думали вони, що зараз має царство Боже явитись.

12 Рече ж оце: Один чоловік значного роду йшов у землю далеку прийняти собі царство, та й вернутись.

13 Покликавши ж десять слуг своїх, дав їм десять мин срібла, та й сказав до них: Орудуйте, поки прийду.

14 Міщане ж його ненавиділи його, й післали посли слідом за ним, кажучи: Не хочемо сього, щоб царював над нами.

15 І сталося, як вернув ся він, прийнявши царство, сказав прикликати собі слуг тих, що дав їм срібло, щоб знати, хто що з'орудував.

16 Прийшов же перший, кажучи: Пане, мина твоя приробила десять мин.

17 І рече йому: Гаразд, добрий слуго; що у найменшому вірен був єси, то май власть над десятьма городами.

18 І приступив другий, кажучи: Пане, мина твоя зробила пять мин.

19 Рече ж і сьому: І ти будь над п'ятьма городами.

20 Приступив і інший, кажучи: Пане, ось мина твоя, которую я мав сковану в хустці:

21 боявсь бо тебе, що ти чоловік жорстокий: береш, чого не клав єси, і жнеш, чого не сїяв.

22 Рече ж йому: З уст твоїх судити му тебе, лукавий

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 19:23 Іхії ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 19:38

слуго. Знав єси, що я чоловік жорстокий: беру, чого не клав, і жну, чого не сїяв;

23 а чом же не дав єси срібла моого у міняльню? і я, прийшовши, з лихвою виміг би його.

24 І рече стоячим коло него: Візьміть від него мину, а дайте маючому десять мин.

25 (І казали йому: Пане, має десять мин.)

26 Глаголю бо вам: Що всякому маючому дасть ся, від немаючого ж і, що має, візьметь ся від него.

27 А ворогів моїх тих, що не хочуть, щоб царював над ними, приведіть сюда, та й повбивайте передо мною.

28 І, промовивши се, пійшов далі, ідучи в Єрусалим.

29 І сталось, як наблизавсь до Витфагії та Витанії, до гори, званої Оливної, післав двох з учеників своїх,

30 глаголючи: Ідіть у село, що перед вами, у котре ввійшовши, знайдете осля привязане, що на него ніхто з людей ніколи не сідав. Одвязавши його, приведіть.

31 І коли хто вас поспитає: На що одвязуєте? так скажіть йому: Що Господеві треба його.

32 Пійшовши ж послані, знайшли, як Він сказав їм.

33 Як же одвязували вони осля, казали господарі його до них: На що одвязуєте осля?

34 Вони ж сказали: Господеві його треба.

35 І привели його до Ісуса; й, накинувши свою одежду на осля, посадили Ісуса.

36 Як же Він їхав, простилиали одежду свою по дорозі.

37 Коли ж вже наблизив ся Він до збочу гори Оливної, почало все множество учеників радуючись хвалити Бога голосом великим за всі чудеса, що бачили,

38 говорячи: Благословен грядущий цар в ім'я Господнє; впокій на небі, і слава на вишинах!

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 19:39 lxiv ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 20:4

39 А деякі з Фарисеїв між народом казали до Него: Учителю, закажи ученикам Твоїм.

40 I озвавшись рече їм: Глаголю вам, що коли сї замовкнутъ, каміннє кричати ме.

41 I, як наблизивсь, то, побачивши город, заплакав над ним,

42 глаголючи: О, коли б зрозумів і ти хоч у день сей твій, що для впокою твого! тепер же воно закрито перед очима твоїми.

43 Бо прийдуть днї на тебе, й обкинуть вороги твої валами тебе, та й обляжуть тебе, й стиснуть тебе звідусюди.

44 I з землею зрівняють тебе й діти твої у тобі; і не заставлять у тобі каменя на камені; бо не розумів еси часу одвідин твоїх.

45 I ввійшовши у церкву, почав виганяти продаючих і купуючих,

46 глаголючи їм: Писано: Дом мій — дом молитви; ви ж його зробили вертепом розбійників.

47 I навчав що-дня в церкві. Архиереї ж та письменники й значні людські шукали Його вбити.

48 I не знайшли, що б зробити Йому; народ бо ввесь горнувсь до Него, слухаючи.

20

1 I сталося одного з тих днів, як навчав Він народ у церкві та благовіствував, поприходили архиереї та письменники з старшими,

2 i промовили до Него, кажучи: Скажи нам, якою властю се робиш? або хто дав Тобі властель сю?

3 Відказуючи ж рече до них: Спитаю вас і я про одну річ, і скажіть мені:

4 Хрещеннє Йоанове з неба було, чи від людей?

5 Вони ж міркували в собі говорячи: Коли скажемо:
З неба, казати ме: Чом же не поняли ви віри йому?

6 Коли ж скажемо: Від людей, то ввесь народ
покаменує нас; певен бо він, що Йоан пророк.

7 I відказали, що не знають, звідкіля.

8 А Ісус їм рече: То й я не скажу вам, якою властю я
се роблю.

9 Почав же до народу глаголати приповість сю:
Один чоловік насадив виноградник, та й дав його
виноградарям, та й відіхав на довгий час.

10 I післав у пору до виноградарів слугу, щоб
з овошу виноградного дали йому; виноградарі ж,
побивши його, відослали впорожні.

11 I післав ще другого слугу; вони ж і того, побивши
та обезчестивши, відослали впорожні.

12 I післав ще третього; вони ж і сього, поранивши,
прогнали.

13 Рече ж пан виноградника: Що робити?
пішлю сина моого любого: може, того побачивши,
посоромлятъ ся.

14 Побачивши ж його виноградарі, казали між
собою, говорячи: Се наслідник; ходімо вбємо його,
щоб наше було насліддє.

15 I, викинувши його за виноградник, убили. Що ж
робити ме пан виноградника?

16 Прийде та й вигубить виноградарів сих, і дастъ
виноградник іншим. Почувши ж, сказали: Борони
Боже!

17 Він же, поглянувши на них, рече: Що ж се
написано? Камінь, що відкинули будівничі, сей став
ся головою угла?

18 Всякий, хто впаде на той камінь, розібеть ся, на
кого ж він упаде, розітре його.

19 I шукали архиереї та письменники наложити на

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 20:20 lxvi ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 20:34

Него руки тієї години, та боялись народу; зрозуміли бо, що до них приповість сю сказав.

20 I, назираючи Його, післали підглядників, що видавали себе за праведних, щоб схопити Його на слові та віддати старшині та власті ігемоновій.

21 I питали вони Його, кажучи: Учителю, знаємо, що право говориш, і навчаєш, і не дивишся на лиці, а по правді на путь Божий наставляєш.

22 Годить ся нам кесареві данину давати, чи ні?

23 Постерігши ж їх підступ, рече до них: **Що мене спокушуєте?**

24 **Покажіть мені денарія.** Чиє має обличчє і надпись? Озвавши ся ж сказали: Кесареве.

25 Він же рече їм: **Оддайте ж оце кесареве кесареві, а Боже Богові.**

26 I не могли вони схопити Його на слові перед народом; і, дивуючись одповідю Його, мовчали.

27 Приступивши ж тоді деякі з Садукеїв, котрі перечять, що є воскресенне, питали Його,

28 говорячи: Учителю, Мойсей написав нам: Коли чий брат умре, мавши жінку, й сей бездітний умре, щоб узяв брат його жінку й воскресив насіннє братові своєму.

29 Сім оце братів було; й первый, взявши жінку, умер бездітний.

30 I взяв другий жінку, та й сей умер бездітний.

31 I третій узяв її, та й не зоставили дітей, і повмирали.

32 Опісля ж усіх умерла й жінка.

33 Оце ж у воскресенню кому з них буде жінкою? сім бо мали її за жінку.

34 I відказуючи рече їм Ісус: **Сини сьвіту цього женяться й видають заміж:**

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 20:35 lxvii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 21:3

35 которі ж удостоють ся дождати віку того й воскресення з мертвих, ті нї женяться ані віддають заміж:

36 бо ані вмерти не можуть, рівні бо ангелам і сини вони Божі, воскресення синами бувши.

37 А що встають мертві, то й Мойсей показав коло купини, як зве Господа Богом Авраама, й Богом Ісаака, й Богом Якова.

38 Бог же не мертвих, а живих, всі бо Йому живуть.

39 Озвавши ся ж деякі з письменників, казали: Учителю, добре глаголав еси.

40 І більш не съміли питати Його нї про що.

41 Рече ж до них: Як се кажуть, що Христос син Давидів?

42 А сам Давид говорить у книзі псальм: Рече Господь Господеві моєму: Сиди по правиці в мене,

43 доки положу ворогів Твоїх підніжком ніг твоїх.

44 Давид оце Господом Його зве: як же Він син Його?

45 Як же слухав увесь народ, рече ученикам своїм:

46 Остерегайтесь письменників, що бажають ходити в шатах, та люблять витання на торгах, та перві сїдалища по школах, та перві місця на бенкетах;

47 що жеруть доми вдовиць, і для виду довго моляться. Сї приймуть ще тяжчий осуд.

21

1 Поглянувши ж побачив, як кидали дари свої в скарбону заможні.

2 Побачив же й одну вдовицю вбогу, що кидала туди дві лепти.

3 І рече: Правдиво глаголю вам, що вдовиця вбога ся більш усіх укинула:

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 21:4 Іхвії євангелія від сьв. луки 21:20

4 всі бо ті з достатку свого кидали у дари Божі, ся ж з недостатку свогоувесь прожиток свій, що мала, вкинула.

5 І як деякі говорили про церкву, що каміннем красним та посвятами укращена, рече:

6 Із сього, що бачите, прийдуть дні, в котрі не зоставить ся камінь на камені, щоб не зруйновано.

7 Питали ж Його, кажучи: Учителю, коли ж се буде? й що за ознака, коли се має стати ся?

8 Він же рече: Гледіть, щоб не були зведені; многі бо прийдуть в ім'я моє, кажучи: Що се я. А час приближив ся; не йдіть же за ними.

9 Як же почуете про воини та ворохобні, не положайтесь; мусить бо перш се статись; тільки ж не зараз конець.

10 Тоді рече їм: Устане нарід на нарід і царство на царство,

11 і трус великий по місцях, і голоднеча, і помір буде, і страхи, і ознаки з неба великі будуть.

12 Та перш того всього наложать на вас руки свої і гонити муть, видаючи в школи й темниці, і водячи перед царі та ігемони задля ім'я моого.

13 І станеть ся воно вам на съвідкуванне.

14 Постановіть же в серцях ваших наперед, не готовитись відказувати:

15 я бо дам вам уста й премудрість, котрій не здоліють противитись, ані встояти усі противники ваші.

16 Будете ж видавані й від родителів, і братів, і родини, і приятелів: і вбивати муть деяких з вас.

17 І будете ненавиджені від усіх задля ім'я моого.

18 Та й волосина з голови вашої не загине.

19 У терпінню вашому осягніть душі ваши.

20 Як же побачите, що обгорнуто тaborами

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 21:21 lxix ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 21:35

Єрусалим, тоді знайте, що наближило ся спустіннє його.

21 Тоді, хто в Юдеї, нехай біжать у гори; а хто в середині в йому, нехай виходять; а ті, що по селах, нехай не ввіходять у него.

22 Бо се дні мести, щоб справдилось усе написане.

23 Горе ж важким і годуючим у ті дні! буде бо біда велика на землі, і гнів на народі сьому.

24 I поляжуть від гострого меча, й позаймані будуть у полонь до всіх поган; і топтати муть Єрусалим погане, доки сповняться часи поган.

25 I будуть ознаки на сонці, й місяці, й зорях, а на землі переполох народів у заколоті; як зареве море та філій.

26 I омертвіють люде від страху та дожидання того, що прийде на вселенну: сили бо небесні захищаються ся.

27 I тоді побачять Сина чоловічого, йдучого на хмарі з силою і славою великою.

28 Як же зачне се діятись, випростуйтесь і підймайте голови ваші; бо наблизилося викупленнє ваше.

29 I сказав приповість їм: Бачте смоківницю і всякі дерева:

30 Як розпукають ся вже, бачивши самі розумієте, що вже близько літо.

31 Так і ви, коли побачите, як се станеть ся, знайте, що близько царство Боже.

32 Істинно глаголю вам: Ще не перейде рід сей, доки все станеть ся.

33 Небо й земля перейде, слова ж мої не перейдуть.

34 Остерегайте ся ж, щоб часом не обтягчились ваші серця прожорством, та пянством, та журбою життя сього, й щоб несподівано на вас не настиг день той.

35 Бо, як сітка, впаде на всіх, що живуть на лиці всієї землі.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 21:36 lxx ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 22:13

36 Пильнуйте, по всяк час молячись, щоб удастоїлися втекти від того всього, що має статись, і станути перед Сином чоловічим.

37 Навчав же днями в церкві, ночами ж виходячи, пробував на горі, званій Оливною.

38 Усі ж люди сходились рано до Него в церкву слухати Його.

22

1 Наближало ся ж съято опрісноків, зване пасха.

2 I шукали архиєреї та письменники, як би погубити Його; боялись бо народу.

3 Ввійшов же сатана в Юду, на прізвище Іскаріоцького, що був з числа дванайцяти.

4 I пійшовши говорив з архиєреями та воєводами, як Його зрадити їм.

5 I зраділи вони, й вмовились йому срібла дати.

6 I обіцяв ся, і шукав нагоди, щоб видати Його їм потай народу.

7 Прийшов же день опрісноків, як треба було колоти пасхове ягня.

8 I післав Петра та Йоана, глаголючи: **Йдіть та приготовте нам пасху їсти.**

9 Вони ж сказали Йому: Де хочеш, щоб приготовити?

10 Він же рече їм: **Ось, як увійдете в город, зустріне вас чоловік, глек води несучи. Йдіть слідом за ним у господу, куди ввійде.**

11 I скажіть господареві дому: **Каже тобі учитель: Де съвітлиця, щоб пасху з учениками моїми їсти?**

12 I той вам покаже гірницю велику застелену; там приготовте.

13 Пійшовши ж знайшли, як сказав їм, і приготували пасху.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 22:14 lxxi ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 22:30

14 І, як настала година, сїв Він, й дванайцять апостолів з Ним.

15 І рече до них: Бажаннєм забажав я сю пасху їсти з вами, перш нїж прийму муки:

16 глаголю бо вам: Що більш не їсти му її, доки сповнить ся в царстві Божому.

17 І, взявши чашу, й оддавши хвалу, рече: Прийміть се та поділити собі:

18 глаголю бо вам: Що не пити му вже від плоду виноградного, доки царство Боже прийде.

19 І, взявши хліб, та оддавши хвалу, переломив, і дав їм, глаголючи: Се єсть тіло мое, що за вас дається, Се чиніть на мій спомин.

20 Так само й чашу після вечері, глаголючи: Ся чаша новий завіт у крові моїй, що за вас пролита буде.

21 Та ось рука зрадника моого zo мною на столі.

22 Син то чоловічий іде, як постановлено наперед, тільки ж горе чоловікові тому, що зрадить Його!

23 І стали вони перепитуватись між собою, хто б з них був, що се має зробити.

24 Постало ж і змаганнє між ними, хто з них здається ся бути більшим.

25 Він же рече їм: Царі в поган панують над ними, й ті, що власть над ними мають, добродіями звуться.

26 Ви ж не так: тільки ж найбільший між вами нехай буде як найменший, і хто старший — як слуга.

27 Хто бо більший: хто за столом, чи хто послугує? хиба не хто за столом? я ж між вами, як слуга.

28 Ви ж пробували zo мною в спокусах моїх.

29 І я завітую вам, як завітував мені Отець мій, царство,

30 щоб їли й пили за столом моїм у царстві моєму, і сиділи на престолах, судячи дванайцять родів Ізраїлевих.

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 22:31 lxxii ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 22:46

31 Рече ж Господь: Симоне, Симоне, ось сатана жадав собі вас, щоб просівати, як пшеницю;

32 я ж молився за тебе, щоб не поменшала віра твоя, і ти колись, навернувшись, утверди братів твоїх.

33 Він же каже Йому: Господи, з Тобою готов я і в темницю, і на смерть іти.

34 Він же рече: Глаголю тобі, Петре, не запіс сьогодні півень, перш ніж тричі відречешся, що не знаєш мене.

35 I рече їм: Як посилив вас я без сакви, я торбини, я обувя, чи чого недоставало вам? Вони ж казали: Нічого.

36 Рече тоді їм: А тепер хто має сакву, нехай бере так само я торбину: а хто не має, нехай продасть одежду, та купить меч.

37 Глаголю бо вам, що ще я се написане мусить спровадитись на мені: I з беззаконними полічено його: бо все про мене сповняється.

38 Вони ж сказали: Господи, ось мечів тут два. Він же рече їм: Доволі.

39 I вийшовши пішов по звичаю на гору Олівну; ійшли ж слідом за Ним і ученики Його.

40 Прибувши ж на місце, рече їм: Молітъся, щоб не ввійти в спокусу.

41 A сам відступив од них, так як кинути каменем, і, приклонивши коліна, молився,

42 глаголючи: Отче, коли хочеш, мимо неси чашу сю від мене: тільки ж не моя воля, а Твоя нехай буде.

43 Явився ж Йому ангел з неба, підкріпляючи Його.

44 I, бувши в смертній боротьбі, ще пильніше молився; був же піт Його як каплі крові, каплючі на землю.

45 I, вставши від молитви, як прийшовши до учеників своїх, знайшов їх сплячих від смутку,

46 і рече їм: Чого спите? уставши молітъся, щоб не

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 22:47 Ixxiiі ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 22:61

ввійшли в спокусу.

47 Ще ж Він промовляв, ось народ і званий Юда, один з дванайцяти, йшов поперед них, і приступив до Ісуса, поцілувати Його.

48 Ісус же рече йому: Юдо, цілуваннєм Сина чоловічого зраджуєш?

49 Бачивши ж ті, що коло Него, до чого доходить, казали Йому: Господи, чи вдарити нам мечем?

50 І вдарив один хтось із них слугу архиєрейського, та й відтяв йому ухо праве.

51 І озвавшись Ісус, рече: Оставте аж до сього. І, приторкнувшись до уха його, сцілив його.

52 Рече ж Ісус до прийшовших на Него архиєреїв і воєвод, і церковних старших: Як на розбійника ви прийшли з мечами та киями?

53 Як що-дня був я з вами в церкві, не простягали рук на мене; та се ваша година й власть темряви.

54 Узявши ж Його, повели, й привели Його в двір архиєрейський. Петр же йшов слідом oddaleni.

55 Як же запалили огонь серед двора та посідали вкупі, сів і Петр серед них.

56 Побачивши ж Його одна служниця, як сидів коло съвітла, й, придивляючись на него, сказала: І сей з Ним був.

57 Він же одрік ся Його, кажучи: Жінко, не знаю Його.

58 А згодя другий, побачивши його, сказав: І ти з них єси. Петр же каже: Чоловіче, ні.

59 І мало що не через одну годину, інший хтось ствердив, кажучи: Справді і сей з Ним був, бо й Галилеєць він.

60 Каже Петр: Чоловіче, не знаю, що кажеш. І зараз, як ще говорив він, запіяв півень.

61 І обернувшись Господь, поглянув на Петра. І

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 22:62 lxxiv ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 23:5

згадав Петр слово Господнє, як глаголав йому: **Що перш ніж півень запіє, відречешся мене тричі.**

62 I вийшовши геть Петр, заплакав гірко.

63 А чоловіки, що держали Ісуса, насьміхались із Него, бючи.

64 I, закривши Його, били в лицце Його, та й питали Його, кажучи: Проречи, хто вдарив Тебе.

65 I іншого багато, хуливши, казали на Него.

66 А як настав день, зібралась старшина людська, та архиереї і письменники, та й повели Його в раду свою, кажучи:

67 Чи Ти єси Христос? скажи нам. Рече ж ім: **Коли вам скажу, не піймете віри;**

68 коли ж і спитаю вас, не відповісте мені й не відпустите.

69 Від нині сидіти ме Син чоловічий по правиці сили Божої.

70 I сказали всі: То се Ти Син Божий? Він же до них рече: **Ви кажете, що се я.**

71 Вони ж сказали: На що нам ще съвідчення? самі бо чули з уст Його.

23

1 I вставши все множество їх, повели Його до Пилата.

2 I стали винувати Його, кажучи: Сього знайшли ми, що розвертає народ і забороняє кесареві данину давати, та й каже, що Він Христос-цар.

3 Пилат же спитав Його, кажучи: Чи Ти цар Жидівський? Він же, озвавшись до него, рече: **Ти кажеш.**

4 Пилат же сказав до архиереїв і до народу: Ніякої не знаходжу вини в чоловікові сьому.

5 Вони ж намагали, говорячи: Що бунтує народ, навчаючи по всій Юдеї, почавши від Галилеї аж посі.

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 23:6 lxxv ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 23:21

6 Пилат же, почувши про Галилею, спитав, чи чоловік не Галилеець,

7 і, довідавшись, що Він присуду Іродового, післав Його до Ірода, що також був у Єрусалимі тими днями.

8 Ірод же, побачивши Ісуса, зрадів вельми; бажав бо здавна бачити Його; бо чув багато про Него; й сподівався яку ознаку бачити, що від Него станеться.

9 Питав же Його словами многими; Він же нічого не відказав йому.

10 Стояли ж архиєреї та письменники, завзято винуючи Його.

11 Зневаживши ж Його Ірод з воїнами своїми та насьміявшись, одягнувши Його в шату ясну, піslав Його Пилатові.

12 Стали ж собі другами Пилат та Ірод того дня: жили бо перше, ворогуючи між собою.

13 Пилат же, скликавши архиєреїв та князів і народ,

14 каже до них: Привели ви мені чоловіка цього, яко розвертаючого народ; і ось я, перед вами питаночи, ніякої не знайшов в чоловікові цьому вини, якими винуєте Його;

15 та я ні Ірод; посылав бо Його до него, ю ось нічого достойного смерти не знайдено в Ньому.

16 То, покаравши, відпушту Його.

17 (Треба ж йому було відпускати їм що-сьвята одного.)

18 Закричали ж вони всі разом, кажучи: Візьми цього, відпусти ж нам Вараву,

19 котрого, за якусь бучу, що сталась у городі, і за убийство, вкинуто в темницю.

20 Знов же Пилат покликнув, хотівши відпустити Ісуса.

21 Вони ж кричали: Розпни, розпни Його!

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 23:22 lxxvi ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 23:36

22 Він же втретє каже до них: Яке ж бо зло зробив сей? Ніякої вини смерти не знайшов я в Йому. То покаравши, випущу Його.

23 Вони ж намагали голосом великим, просячи, Його розпяти. І перемогли голоси їх та архиєрейські.

24 Пилат же присудив, щоб сталося по просьбі їх.

25 Відпустив же їм за бунт і убийство вкинутого в темницю, котрого просили; Ісуса ж видав на їх волю.

26 І як повели Його, то, взявши одного Симона Киринея, ідуичого з поля, положили на него хрест нести за Ісусом.

27 Йшло ж слідом за Ним велике множество народу й жіноч, що голосили й ридали по Йому.

28 І обернувшись до них Ісус, рече: **Дочки Єрусалимські, не плачте по менї, а по собі плачте і по дітях ваших.**

29 Бо ось прийдуть дні, коли скажуть: Блаженні неплідні, й утроби, що не родили, й соски, що не годували.

30 Тоді стануть говорити горам: Упадіть на нас, і узгіррям: Покрайте нас.

31 **Бо коли зеленому дереву се роблять, то з сухим що станеться?**

32 Ведено ж і інших двох лиходіїв з Ним на смерть.

33 І, як прийшли на вроцище Черепове, там розпяли Його й лиходіїв, одного по правиці, а одного по лівиці.

34 Ісус же рече: **Отче, відпусти їм; не знають бо, що роблять.**

35 І стояв народ дивлячись. Насъміхали ся ж і старші з ними, кажучи: Інших спасав; нехай спасе й себе, коли се Христос, вибраний Божий.

36 Насъміхали ся ж з Него й воїни, приступаючи й оцет подаючи Йому,

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 23:37 lxxvii ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 23:52

37 і кажучи: Коли Ти єси цар Жидівський, спаси себе.

38 Була ж і надпись над Ним письмом Грецьким та Римським, та Єврейським: Се цар Жидівський.

39 Один же з повішених лиходіїв хулив Його, кажучи: Коли Ти Христос, спаси себе й нас!

40 Озвавши ся ж другий, докорив йому, кажучи: І не боїшся Бога, коли в такому ж осуді єси?

41 Та ми по правді; по заслузі бо за те, що коїли, приймаємо; сей же нічого недоброго не зробив.

42 І сказав до Ісуса: Спогадай мене, Господи, як прийдеш у царство Твоє.

43 І рече йому Ісус: Істино глаголю тобі: Сьогодні зо мною будеш у раю.

44 Було ж се коло години шестої, і темрява сталась по всій землі до години девятої.

45 І померкло сонце, й роздерлась завіса церковня посередині.

46 І покликнувши голосом великим Ісус, рече: **Отче, у Твої руки передаю духа моого!** й, се промовивши, зітхнув духа.

47 Побачивши ж сотник, що сталось, прославив Бога, кажучи: Справді, чоловік сей праведний був.

48 І ввесь народ, що зійшов ся на сю дивовижу, побачивши, що сталось, бючи себе в груди, вертався.

49 Стояли ж усі знакомі Його оддалеки й жінки, що поприходили слідом за Ним із Галилеї, дивлячись на се.

50 І ось чоловік, на ім'я Йосиф, що був радник, чоловік добрий і праведний,

51 (сей не пристав до ради й діла їх,) з Аритматеї, города Жидівського, що також сподівавсь царства Божого;

52 сей, прийшовши до Пилата, просив тіла

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 23:53 ІХХVІІ ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 24:11

Ісусового.

53 I, знявши Його, обгорнув Його плащеницею, і положив Його у гробі висіченому, де ніколи ніхто не лежав.

54 I був день п'ятниця, а субота съвітала.

55 Поприходивши ж слідом жінки, що прийшли з Галилеї, дивились на гріб, і як положене було тіло Його.

56 I вернувшись наготовили пахощів та міра, а в суботу відпочивали по заповіді.

24

1 Первого ж дня тижня, вельми рано, прийшли вони на гріб, несучи, що наготовили, пахощі, і другі з ними.

2 Знайшли ж камінь відкочений від гробу.

3 I ввійшовши не знайшли тіла Господа Ісуса.

4 I сталось, як здумілись вони від сього, ось два чоловіки стояли перед ними в шатах ясних.

5 Як же полякались вони й нахилили лице до землі, рекли до них: Чого шукаете живого між мертвими?

6 Нема Його тут, а встав. Згадайте, як Він промовляв до вас, ще бувши в Галилеї,

7 глаголючи: *Що мусить Син чоловічий бути виданим у руки чоловіків грішників, і бути розпятым, і третього дня воскреснути.*

8 I згадали слова Його,

9 i, вернувшись од гробу, сповістили про се все однайцятьох і всіх інших.

10 Була ж Мария Магдалина, та Йоанна, та Мария Яковова, й інші з ними, що оповідали перед апостолами се.

11 I явились перед ними яко видумка слова їх, і не поняли вірі їм.

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 24:12 lxxix ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 24:26

12 Петр же, вставши, побіг до гробу; й нахиливши побачив тільки полотно, що лежало, й пішов, сам у собі дивуючись тим, що сталося.

13 I ось двоє з них ійшло того ж дня на село, зване Емаус, гоней з шістдесятю од Єрусалиму.

14 I розмовляли вони між собою про все те, що сталося.

15 I сталось, як розмовляли вони та перепитувались, і сам Ісус наблизивши, ійшов з ними.

16 Очі ж їх були вдержані, щоб не пізнали Його.

17 Рече ж до них: **Що се за речі, про котрі розмовляєте між собою йдучи, та сумуєте?**

18 Озвав ся ж один, на ймя Клеопа й каже до Него: Хиба Ти один захожий у Єрусалимі, і не знаєш, що стало ся в йому сими днями?

19 I рече їм: **Що ж таке?** Вони ж сказали Йому: Про Ісуса Назарянина, що був муж пророк, сильний ділом і словом перед Богом і всім народом,

20 як видали Його архиереї та князі наші на суд смертний і розпяли Його.

21 Ми ж уповали, що се Він, що має збавити Ізраїля; а до всього того третій се день сьогодні, як се стало ся;

22 тільки ж і жінки деякі з наших налякали нас, бувши рано при гробі,

23 і, не знайшовши тіла Його, прийшли оповідуючи, що явленне ангелів бачили, котрі глаголють, що Він живий.

24 I пійшли деякі з наших до гробу, й знайшли так, як і жінки казали; Його ж не бачили.

25 I рече Він до них: **о безумні і ліниві серцем вірувати всьому, що промовили пророки!**

26 Чи не мусів се терпіти Христос і ввійти в славу

ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 24:27 lxxx ЄВАНГЕЛІЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 24:41

свою?

27 I, почавши від Мойсея і від усіх пророків, виясняв їм у всіх писаннях про Него.

28 I наблизились до села, куди йшли, й Він зробив, ніби хоче йти далі.

29 Вони ж удержували Його, кажучи: Зостань ся з нами; бо вже надвечір, і нахилив ся день. I ввійшов, щоб зостатись із ними.

30 I сталося, як сидів Він за столом з ними, взявши хліб, благословив, і переломивши, подав їм.

31 Їм же відкрились очі, й пізнали вони Його; й став ся Він невидимий їм.

32 I казали вони один до одного: Хиба ж серце наше не горіло в нас, як промовляв до нас у дорозі, і як розкривав нам писання?

33 I, вставши тієї ж години, вернулись у Єрусалим і знайшли згromаджених однайцять, і тих, що були з ними,

34 як говорили: Що встав Господь справді і явив ся Симонові.

35 I розповілі вони, що сталося у дорозі, і як пізнали Його в ламанню хліба.

36 Як же се вони говорили, сам Ісус став посеред них, і рече їм: **Упокій вам.**

37 Вони ж, полякавшись і перестрашившись, думали, що духа бачять.

38 I рече їм: **Чого стрівожились? і чого думки встають у серцях ваших?**

39 **Дивіть ся на руки мої і ноги мої, що се сам я. Дотикайтесь мене й вбачайте; бо дух тіла й костей не має, як бачите, що я маю.**

40 I, се глаголючи, показав їм руки й ноги.

41 Ще ж як не поняли вони віри з радощів та дивувались, рече їм: **Маєте що їсти тут?**

ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 24:42 lxxxі ЄВАНГЕЛИЯ ВІД СЬВ. ЛУКИ 24:53

42 Вони ж Йому подали риби печеної частину та медового стільника (крижку).

43 І взявши, їв перед ними.

44 Рече ж їм: Оце ж слова, що глаголав я до вас, ще бувши з вами, що мусить справдити ся все, писане в законі Мойсейовому, й пророках, і псальмах про мене.

45 Тоді розкрив їм розум розуміти писання,

46 і рече їм: Що так написано й так треба було терпіти Христу й воскреснути з мертвих третього дня;

47 і проповідуватись в ім'я Його покаянню і відпущення гріхів між усіма народами, почавши від Єрусалиму.

48 Ви ж съвідки цього.

49 І ось я посилаю обітуваннє Отця моого на вас; ви ж сидіть у городі Єрусалимі, поки одягнетесь силою звиш.

50 І вивів їх геть аж до Витанії, і, знявши руки свої, благословив їх.

51 І сталося, як благословляв їх, одступив од них і возніс ся на небо.

52 Вони ж, поклонившись Йому, вернулись у Єрусалим, з радощами великими;

53 і пробували раз у раз у церкві, хвалячи й благословлячи Бога. Амінь.

Біблія

The Holy Bible in Ukrainian, Bob Jones University 1996

copyright © 1996 Bob Jones University

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Bob Jones University

The Ukrainian Version of the Bible. Copyright © 1996 Bob Jones University. Use of the work for profit making purposes is expressly forbidden. This work may not be copied or reproduced in any way for the purpose of profitable business ventures. Its publication has been financed on a nonprofit basis for the express purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ. Nonprofit uses of the material for the exclusive purpose of propagating the gospel of the Lord Jesus Christ are expressly permitted provided that the work is in no way modified and provided that those who use it hold strongly to the doctrines of the verbal plenary inspiration of the Bible, the deity and humanity of the virgin-born Son of God, the Lord Jesus Christ, the physical bodily resurrection of our Lord, and otherwise hold to the fundamental doctrines of the Christian faith.

2025-01-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 1 Jul 2025 from source files
dated 8 Feb 2025

db2d1414-1c39-5590-ac84-c16ebddb82e5